

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 41^{ΟΥ} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 77

Ένας Πολωνός Πολίτης του Κόσμου. Ποιητής, μποξέρ, φανατικός της τζαζ από τα νιάτα του, στιχουργός, δοκιμιογράφος, σπουδαγμένος εθνογράφος και αρχαιολόγος πριν από τις κινηματογραφικές του σπουδές στη σχολή του Λοτζ, σεναριογράφος, ηθοποιός στα σοβαρά και στην πλάκα, παραγωγός για λίγο, ρεπόρτερ κινηματογραφικών περιοδικών, γκαλερίστας σε κάποια στιγμή της ζωής του, ερασιτέχνης ζωγράφος, σκηνοθέτης μιας θεατρικής παράστασης, κάποτε μανιώδης χαρτοπαίκτης - που πόνταρε όσα χρήματα είχε συγκεντρώσει για να αγοράσει ένα σαξόφωνο στο φύλο μιας παρτίδας πόκερ - κολλημένος με τα αυτοκίνητά του, προπονητής δύο ερασιτεχνικών ομάδων ποδοσφαίρου στην Βαρσοβία και στο Λονδίνο, συλλέκτης έργων τέχνης και αμετανόητος σπόρτσμαν, 62 ετών σήμερα, είναι πλέον αναγνωρισμένος ως ένας από τους σημαντικότερους σκηνοθέτες του μο-

τέρνου σινεμά με 16 ταινίες μεγάλου μήκους και 6 ταινίες μικρού μήκους. Ταινίες ενός outsider πάντα, οι πρώτες του πιο αυτοσχεδιαστικές και οι υπόλοιπες πιο οργανωμένες, αλλά πάντα διαισθητικές, επίκαιρες στην εποχή τους, αν και πολλές από αυτές βασισμένες σε ελεύθερες διασκευές γνωστών ιστοριών τη λογοτεχνίας, ταινίες δημιουργημένες στις καλύτερες στιγμές τους εν θερμώ, που η κάθε μια τους πειραματίζεται μ' ένα διαφορετικό είδος κινηματογράφου, ταινίες όπου πρωταρχική σημασία έχουν σ' αυτές οι ηθοποιοί και οι χαρακτήρες που εσαρκώνουν, που δεν επιδιώκουν να είναι εικαστικά εντυπωσιακές αν και τα καταφέρνουν να είναι. Ταινίες όπου οι χώροι δράσης αποτελούν μέρος ή το θέμα της ίδιας

της δραματοποίησης. Ταινίες όπου το διακριτικό χιούμορ και η ειρωνεία έχουν καθοριστική σημασία - έστω κι αν περνάνε συνήθως απαρατήρητα, ποιος ξέρει γιατί. Ο ίδιος αρνείται τον χαρακτηρισμό "πολίτης του κόσμου", αλλά τα κινηματογραφικά του ταξίδια από την Πολωνία, στον Λίβανο, στο Βέλγιο, την Ολλανδία, την Γαλλία, την Αγγλία όπου έζησε τα πρώτα χρόνια της αυτοεξορίας του, την Γερμανία, τις Η.Π.Α. και πάλι πίσω στην Πολωνία, όπως και οι συνεργασίες του με ηθοποιούς όπως ο Ντέιβιντ Νίβεν, ο Άλαν Μπέιτς, η Σουζάνα Γιορκ, ο Τζον Χαρτ, ο Τζέρεμι Άιρονς, ο Μισέλ Πικολί, η Ανούκ Αιμέ, ο Ρόμπερτ Ντιβάλ, ο Κλάους Μαρία Μπραντάουερ, ο Τίμοθι Χάτον, η Ναστάζια Κίνσκι κ.ά. δεν του επιτρέπουν να αποποιηθεί εύκολα αυτόν τον χαρακτηρισμό, που σε άλλους θα φαινόταν τιμητικός. Όχι όμως σ' αυτόν, που παραμένει στις ρίζες του ένας πεισματάρης Πολωνός.

του Σωτήρη Ζήκου

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Τη μέρα που έγινα γυναίκα

Roosi keh zan shodam (σελ. 6)

της **Μαρζιγιέ Μεσκινί (Ιράν, 2000)** • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Αν το ιρανικό σινεμά δεν έχει μπει ακόμα στην κινηματογραφική σας ατζέντα, αυτή είναι μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για να σκεφτείτε το θέμα πιο σοβαρά. (ώρα προβολής 16:00)

17 στα 18 (σελ. 8)

του **Μίμη Κουγιουμτζή • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000**

Πρωτοεμφανιζόμενος στη μεγάλη μήκους ταινία με υπόθεση (μετά από αρκετά ντοκιμαντέρ για το αρχαίο δράμα και τις παραστάσεις του Θεάτρου Τέχνης), ο βετεράνος ηθοποιός Μίμης Κουγιουμτζής σκηνοθετεί ένα ανεξάρτητο φιλμ για τη σημερινή νεολαία, βασισμένος σε σενάριο που έγραψαν δυο νέα παιδιά. (ώρα προβολής 18:00)

Το τελευταίο καταφύγιο

The last resort (σελ. 6)

του **Πάβελ Παβλικόφσκι (Μ. Βρετανία, 2000)** • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Όταν μιλάς για μετανάστες σε μια ξένη χώρα, η πιθανότητα να καταθέσεις ένα ακόμα καταθλιπτικό κοινωνικό δράμα είναι πολύ μεγάλη. Όταν και ο τίτλος της ταινίας σου είναι *Το τελευταίο Καταφύγιο*, η πιθανότητα γίνεται σχεδόν βεβαιότητα. Στην περίπτωση του Παβλικόφσκι όλες οι εικασίες καταρρέουν. (ώρα προβολής 20:30)

2000+1 στιγμές (σελ. 8)

του **Δημήτρη Αθανίτη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000**

Με μια ανεξάρτητη και χαμηλού κόστους ό- πως συνδυάζει ταινία, που αναφέρεται στη ματαίωση και τις χαμένες προσδοκίες, ο Δημήτρης Αθανίτης επανέρχεται στο ετήσιο ραντεβού του με τη Θεσσαλονίκη, επιστρέφοντας...πίσω, στην Πρωτοχρονιά του 2000. Τότε που όλοι πειστήκαμε ότι κάτι θα αλλάξει... (ώρα προβολής 23:00-Αγγλικοί υπότιτλοι)

JERZY
SKOLIMOWSKI

“Δεν αισθάνομαι πολίτης του κόσμου, ούτε Ευρωπαίος. Είμαι Πολωνός, κι έτσι θα μείνω· ίσως με μια δόση πικρίας για τις ρίζες μου. Ποιος ξέρει... το πεπρωμένο μου μπορεί να ήταν διαφορετικό αν ήμουν... τι να πω... Τσέχος, αλλά δεν είμαι.”

Jerzy Skolimowski

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

5 «Κάνω ταινίες με όρους ανωνύμων, όχι με όρους προθέσεων», λέει ο θάδωρος Αγγελόπουλος

6 Άνεμος ελευθερίας στο Ιράν και μια Ρωσίδα πρόσφυγας στην Αγγλία οι σημερινές επιλογές του Διεθνούς Διαγωνιστικού

7 Για την δική του εκδοχή της τρομοκρατίας μιλά ο Κρίστιαν Πέτσολντ και ο Ιλάν Ντιράν Κόεν λέει ότι η κανονικότητα είναι μια εικονική πραγματικότητα

8 Ταινίες με... πριμοδίες: 17 στα 18 και 2000+1 στο επίσημο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου

13 Για τον Αδάμ και την Εύα στα ελληνικά βουνά λέει ο Θανάσης Αντωνίου & για την κωμωδία ως ποσοπατού ο Νίκος Ζαπτινός

14 Θάνατος και Έρωτας στους Νέους Ορίζοντες και η Ζυλιέτ Μπινός μιλάει για τη συνεργασία της με τον Μίκαελ Χάνκε

15 Από το μουσικό βίντεο και το ντοκιμαντέρ στη μυθοπλασία είναι το πέρας της Έστερ Γκρόνενμπορν

16-17 Οι Γερβάντ Γιανικιάν και Άντζελα Ρίτσι Λούκι κάνουν την κινηματογραφική τους *Βαλκανική απογραφή* και επιστροφή στις σταλινικές εκκαθαρίσεις στον Ρώσο Κινηματογράφο

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΜΕ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΝΗΦΟΡΑ...

• Η Κυριακή είναι η μέρα που ακόμη κι ο Θεός αποφάσισε να ξεκαρδαστεί, αλλά ο Τεό του Φεστιβάλ αρνείται να συμβιβαστεί με τις παραδοσιακές αξίες, (πώς φαίνονται οι αριστερές καταβολές, και γιατί να τις κρύψουμε, άλλωστε;). Μονοπώλησε το πρωινό της χθεσινής μέρας, αφήνοντας όμως περιθώρια και για να προετοιμαστούμε για την υποδοχή του Οδυσσέα Καϊτέλ???

• Πρωινή - πρωινή, λοιπόν, ήταν η συνέντευξη τύπου που έδωσε και ήταν μαζεμένοι όλοι εκεί για να ακούσουν, μεταξύ των άλλων και τι καλό μας ετοιμάζει για το μέλλον. Μια ταινία που να στηρίζεται στην απλότητα μας "μαγειρεύει" ο μεγάλος Έλληνας μετρ. Ιδιαίτερη βαρύτητα θα δώσει στην "ανάσα", έτσι άκουσα τουλάχιστον, αν και δεν κατάλαβα τι εννοούσε.

• Άντε, και μια ανάσα πριν το Όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας.

• Ο Τόνι Γκάτλιφ με περίμενε στο ξενοδοχείο του να μιλήσουμε. Όχι, δεν είχαμε κάτι προσωπικό να πούμε με τον Τόνι, για την δικής σας ενημέρωση ήταν η προαναφερθείσα συνάντηση.

• Αγουροξυπνημένος, μιας και το προηγούμενο βράδυ ξενύχτησε διασκεδάζοντας με την παρέα του Διονύση Τσακνή (γνωστού τραγουδοποιού) και ταυτόχρονα βιαστικός, μιας και τον περίμεναν στον καταυλισμό "Αγία Σοφία" οι τσιγγάνοι - προφανώς για να του οργανώσουν ένα τρικουέμτο γλέντι πριν την αναχώρησή του από την χώρα μας - ήπια τον εσπρέσσο του μιλώντας μου για την αυθεντικότητα της τσιγγάνικης κουλτούρας και απορώντας με το πλήθος του κόσμου που διασκεδάζει στα νυχτερινά στέκια της πόλης. Με ρώτησε μάλιστα πως ζούν όλοι αυτοί, μιας και δεν ήταν δυνατό να πιστέψει ότι είναι δυνατόν να σηκώνονται το πρωί για να πάνε στις δουλειές τους. Έλα ντε;

• Ευκαιρία πάντως είναι, μια κι έχουμε κοντά μας τον κ. Skolimowski να οργανώσουμε καμιά προπονη-

Που λες, Μαρία μου, εγώ ιδέα δεν είχα ότι ήθελε τον Φόρνγουορθ. Θα του έλεγα ότι ο άνθρωπος έχει πεθάνει.

travelling

θα πάθουμε αγγελουπουλίαση!!! για τον Τεό...

σούλα. Δεν εννοώ να κάνουμε καμιά ομάδα ποδοσφαίρου, αλλά μερικά μαθήματα μποζ σίγουρα θα μας χρειαστούν για να αντιμετωπίσουμε επάξια τον σκληρό τύπο που έρχεται από το Μπρούκλιν.

• Κάποια νεαρά με πλούσιο "μπούστο" που του γυάλισε έμαθα ότι ψάχνει ο Γέρζι και έχουν πέσει με τα μούτρα τα κορίτσια

Τσιγγάνες: Τι σινεμά καλέ κυρία; Εμείς μόνο khilimia-khalia. Ποιος είναι αυτός ο Γκατλίφ; Ξέρει ελληνικά;

τηθεί - όχι μόνο συνεχίζονται - είχαν αρχίσει με το περσινό *Romance* - αλλά και προσελκύουν και πολλούς μαθητές. Ελπίζω τα κορίτσια μας να πάρουν καλούς βαθμούς στις εξετάσεις που θα ακολουθήσουν.

• Τα αγόρια ας πάρουν μαθήματα σή-μερα από το *Η Γυναίκα είναι η Κατα-*

Χάρης: Κοίτα εδώ Εβελίνα, στο σινι και πες μου πού τραγουδάς.

να βρουν ποια εννοεί. Αν την βρείτε να μου πείτε και μένα.

• Όσον αφορά στις ταινίες, μια κρίση αναποφασιστικότητας διακρίνω στις τάξεις των θεατών. Πάντως, με την ταινία της Catherine Breillat *Ένα αληθινό θηλυκό*, τα μαθήματα υπέρβασης - μιας και η απόψη της σκηνοθέτιδος: "το σεξ στην ανθρωπότητα είναι η πόρτα της υπέρβασης", δύσκολα να αμφισβ-

στροφή του Άνδρα, του A. Ripstein. Μαθήματα θα πάρουν και όσοι πιστεύουν ότι η κινηματογραφική γραφή βρίσκεται σε τέλμα, βλέποντας πως ένας καταξιωμένος σκηνοθέτης τολμά να καταγράψει εικόνες ουτοπικές και γεμάτες πόθο με μια ψηφιακή κάμερα. Η φιλοσοφία του, που μου αποκαλύφθηκε με την

Η μικρή Ελένη (τασ) κάθεται και κλαίει (τασ) γιατί δεν την παίζουν (τασ) οι φιληνόδες της (τασ)

ευκαιρία μιας συνέντευξης που του πήρα, είναι η εξής: για να ξαναγεννηθεί το σινεμά, πρέπει πρώτα να πεθάνει το σινεμά.

Στέργιος Ζορμπάς
asterios_z@hotmail.com

ΕΧΤΑΧΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

• Διαβάζω και σε άλλα έντυπα αναφορές, κάποιες από αυτές "κριτικές" προς το Φεστιβάλ, καλά κάνουν - δεν λέω. Απλώς μου γεννιούνται μερικές απορίες. Όπως: επισκεπτόμενος κάποιος, τα τελευταία χρόνια, μόνο τα γκλαμουράτα Φεστιβάλ με κύριο σκοπό να χτυπήσει όσες περισσότερες γίνονται «συνεντεύξεις» (ομαδηδόν) με αμερικανούς σουπερ σταρ, για να βγάλει το ψωμί του ή το πανί σπάνι σε «ένθετα» ή «έκθετα» life style έντυπα, πόσες και ποιες ταινίες προλαβαίνει να δει και μετά να τις κρίνει, να εμβαθύνει σ' αυτές, να τις αξιολογήσει; και ποιος νοιάζεται πια γι' αυτές τις αξιολογήσεις; Επίσης: μη επισκεπτόμενος πια καθόλου άλλα Φεστιβάλ, μεσαίου κυβισμού, ανάλογα με το δικό μας, ούτε καν το Φεστιβάλ Βερολίνου, πως μπορεί να κάνει συγκρίσεις; Και τρίτον: αν το Φεστιβάλ αυτό δεν ήταν ελληνικό και άρα "υποχρεωτικό", θα το επισκεπτόνταν ποτέ και αν ναι, τί θα έγραφε για αυτό; για την κουζίνα και τους μεζέδες της Θεσσαλονίκης; Ξαν να λέμε τσα-τζίκι ή περί ορέξεως κολοκυθόπιτα;

• Τι πληθωρισμός είναι αυτός; Στις εφημερίδες, τα περιοδικά, την τηλεόραση, το ραδιόφωνο, όλοι έχουν πάρει συνεντεύξεις απ' όλους. Χαμός! Τι καινούριο θα γράψουμε εμείς από δω και πέρα; Ας μας φωτίσει ο Θεός. Ή μήπως ο Τεό;

Ζήνος: Ωχ, μας φωτογραφίζουν. Καλύψου! Αντώνης: Δε γίνεται, αφού εγώ είμαι... ακάλυπτος.

• Πρέπει οπωσδήποτε να δω την ταινία *Μεθυσμένα άλογα*, λένε ότι είναι σπουδαία. Σκέφτομαι ότι τα άλογα είναι τα μόνα ζώα που τρεκλίζουν όπως οι άνθρωποι και κάποτε τα σκότωναν όταν γερνούσαν. Όλο όμως και κάτι συμβαίνει και δεν προλαβαίνω να πάω να την δω. Δεν ξέρω καν αν προβλήθηκε ήδη, αν

Ξαναπροβάλλεται, ούτε πότε και πού. Γκαμώτο, φανερώνεται πως γερνάω. Γι' αυτό όλο και πιο εύκολα μεθάω. Και επιπλέον τρέχω σαν άλογο κούρσας να καλύψω το Φεστιβάλ. Τρομάρα μου!

• Ήρθε τελικά ο Χάρβεϊ, έφτασε, είναι εδώ!!! Αφ' ης χθες το μεσημέρι στις 2:30, συνάντησε τον Τεό, πήγε για έναν υπνάκο μετά και το βράδυ, με τη σχετική καθυστέρηση που αρμόζει σ' έναν σταρ, έφτασε στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ για την προβολή της ταινίας όπου πρωταγωνιστεί, *Το βλέμμα του Οδυσσέα*. Έγινε χαμός από κόσμο, κάμερες, φλας. Τα κορίτσια αναστέναζαν: είναι υπέροχος, πολύ γλυκός, πολύ ευγενικός, τρυφερός(!?). Ο Τεό τον κάλεσε να κατέβει να πει δυο λόγια κι αυτός κατέβηκε κι έπαιξε το ρόλο του άψογα. "Είμαι χαρούμενος που ήρθα σε μια οικογένεια που είχα καιρό να τη δω", είπε. Καρντάσι μου, αλήτη, πουλί, τσιγγάνος κι εσύ;

• **Φεστιβαλικά μωρά:** Τα επίσημα και ανεπίσημα φιλά μας και οι καλύτερες ευχές στην Κάλλη Γκανούδη, που σήμερα γεννάει ένα θηλυ Φεστιβαλικό μωρό και στην Μαρία Γκολφινπούλου που εγκυμονεί επίσης θήλυ και είναι ήδη επτά μηνών. Δύο απουσίες από τη φετινή διοργάνωση απόλυτα δικαιολογημένες. Και με πιστοποιητικό γιατρού, παρακαλώ.

www.zik_o_poniros.gr

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	CINE PROVLITA 1	CINE PROVLITA 2	CINE PROVLITA 3	CINE PROVLITA 4	ΒΑΚΟΥΡΑ
13:30 Skolimowski ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ: SKOLIMOWSKI, 43' JERZY KOLAT Poland, 1992 O.V. Polish • English subtitles ΕΓΚΑΤΑΛΕΨΗ WALKOWER, 78' Poland, 1965 O.V. Polish • Greek subtitles 16:00 International Competition ΤΗ ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ROOZI KEH ZAN SHODAM, 78' MARZYEH MESHKINI Iran, 2000 O.V. Farsi • English subtitles 18:00 Greek Film Festival 17 STA 18 17 STA 18, 86' MIMIS KOUGIOMTZIS Greece, 2000 O.V. Greek 20:30 International Competition ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΤΑΘΥΓΙΟ LAST RESORT, 75' PAWEŁ PAWLKOWSKI UK, 2000 O.V. English • Italian subtitles 23:00 Greek Film Festival 2000 + 1 ΣΤΙΓΜΕΣ 2000 + 1 STIGMES, 75' DIMITRIS ATHANITIS Greece, 2000 O.V. Greek	13:00 N.H. Austrian Cinema Η ΛΗΣΤΕΙΑ DER ÜBERFALL, 85' FLORIAN FLICKER Austria, 2000 O.V. German • English subtitles 15:00 N.H. Main Programme ΝΑ ΖΕΙΣ Ή ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙΣ MORIR (O NO), 90' VENTURA PONS Spain, 1999 O.V. Catalan • English subtitles 17:30 N.H. Produced by Paulo Branco Η ΟΜΗΡΟΣ LA CAPTIVE, 112' CHANTAL AKERMAN Belgium/France, 2000 O.V. French • English subtitles 20:00 N.H. Austrian Cinema Η ΛΗΣΤΕΙΑ DER ÜBERFALL, 85' FLORIAN FLICKER Austria, 2000 O.V. German • English subtitles 22:30 N.H. Night Times ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΑΝΟ ΚΑΤΟ GOOD HOUSEKEEPING, 91' FRANK NOVAK USA, 1999 O.V. English	15:00 New Russian Cinema ΑΓΑΠΗ LIUBOV, 105' VALERI TODOROVSKI Russia, 1991 O.V. Russian • English subtitles 17:30 New Russian Cinema ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΚΟΥ KONTSERT DLYA KRYSY, 110' OLEG KOVALOV Russia, 1995 O.V. Russian • English subtitles 20:00 Balkan Survey ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ INVENTARIO BALKANICO, 63' YERVANT GIANKIAN, ANGELA RICCI LUCCHI Italy, 2000 22:00 New Russian Cinema ΚΡΟΥΣΤΑΛΙΟΦ Τ'ΑΜΑΖΙ ΜΟΥ! KHRUSTAL'YOV MASHINUI, 137' ALEXEI GUERMAN Russia/France, 1998 O.V. Russian • French subtitles	13:00 N.H. Night Times ΤΟ ΝΗΣΙ SEOM, 85' KIM KIDUK South Korea, 2000 O.V. Korean • English subtitles 15:30 N.H. Spotlight Varda ΔΙΧΩΣ ΣΤΕΓΗ, ΔΙΧΩΣ ΝΟΜΟ SANS TOIT NI LOI, 105' France, 1985 O.V. French • English subtitles 18:00 N.H. Austrian Cinema ΑΓΝΟΣΤΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ CODE INCONU, 117' MICHAEL HANEKE France/Austria, 2000 O.V. French • Greek subtitles 20:30 N.H. EXPLORATIONS 101 PEIKIABIK 101 REYKJAVIK, 92' BALTASAR KORMAKUR Iceland, 2000 O.V. Icelandic • English subtitles 23:00 N.H. Main Programme ΕΡΩΤΑΣ ΧΡΗΜΑ ΕΡΩΤΑΣ L'AMOUR L'ARGENT L'AMOUR, 134' PHILIP GRÖNING Germany, 2000 O.V. German • English subtitles	13:00 Making of... (Angelopoulos) ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΔΟΤΣΙΚΟ (ΒΕΤΑ) ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΔΟΤΣΙΚΟ (MEGALEXANDROS), 43' NORMAN MOZZATO Greece/Italy, 1980 O.V. Greek TO ΠΛΑΝΟ No 80 TO PLANO No 80 (TOPIO STIN OMICHLI), 28' PATRICE VIVANKOS Greece, 1984 O.V. Greek 14:30 Skolimowski Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΜΑΕΤ HAMBLES, 8' Poland, 1959-60 O.V. Polish ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ! RECE DO GORY 1st version, 78' Poland, 1967 O.V. Polish 16:30 Ripstein Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΑ LA PERDICON DE LOS HOMBRES, 106' ARTURO RIPSTEIN Mexico/Spain, 2000 O.V. Spanish • French subtitles 18:45 Skolimowski ΔΙΑΛΟΓΟΣ 20-40-60 DIALOG 20-40-60 (episode 1 DAVSAD ROCHI, 30' Czechoslovakia, 1968 O.V. Slovakian • Greek subtitles ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ: ΟΥΔΕΝ RYSOPIS, 76' Poland, 1964 O.V. Polish • English subtitles 21:00 Angelopoulos Ο ΘΙΑΣΟΣ O THIASOS, 230' Greece, 1975 O.V. Greek	13:00 Out of Competition ΜΕΘΥΣΜΕΝΑ ΑΛΟΓΑ ZAMANI BARAYE MASTI ASBHA, 80' BAHMAN GHOBADI Iran, 2000 O.V. Kurdish • Greek subtitles 15:00 International Competition ΑΕΧΑΣΤΟΙ WASURERARENU-HITOBITO, 120' MAKOTO SHINOZAKI Japan, 2000 O.V. Japanese • English subtitles 17:30 Greek Film Festival/International Competition ΚΛΕΙΣΤΟΙ ΔΡΟΜΟΙ KLISTI DROMI, 98' STAVROS IOANNOU Greece, 2000 O.V. Greek 20:00 Special screenings ΚΙΠΟΥΡ KIPUR, 123' AMOS GITAI Israel, 2000 O.V. Hebrew • Greek subtitles 23:00 International Competition ΤΗ ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ROOZI KEH ZAN SHODAM, 78' MARZYEH MESHKINI Iran, 2000 O.V. Farsi • English subtitles	19:00 Greek Film Festival ΒΙΤΣΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ VITSIA YINEKON, 90' NIKOS ZERVOS Greece, 2000 O.V. Greek 21:00 Greek Film Festival ΘΗΛΥΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ THILIKI ETIERIA, 95' NIKOS PERAKIS Greece, 1999 O.V. Greek 23:00 Skolimowski ΡΗΓΑΣ, ΝΤΑΜΑ, ΒΑΛΕΣ KONIG, DAME, BUBE, 87' Germany/USA, 1972 O.V. German

ΤΡΙΤΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

- 10:30 Hanno Hoffer**
σκηνοθέτης της ταινίας
Στην άλλη πλευρά
των Ματιών στα Βαλκάνια
- 11:00 Δημήτρης Αθανάσης**
σκηνοθέτης της ταινίας
2000+1 στιγμές
Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει
ο συγγραφέας Άρης Σφακιανάκης
- 11:30 Florian Flicker**
σκηνοθέτης της ταινίας *Η ληστεία*
των Νέων Οριζόντων
- 12:00 Διεθνής Κριτική Επιτροπή**

- 12:45 Marziyeh Meshkini**
σκηνοθέτης της ταινίας
Τη μέρα που έγινα γυναίκα
του Διεθνούς Διαγωνιστικού
- 13:05 Jafar Panahi**
σκηνοθέτης της ταινίας *Ο κύκλος*
των Νέων Οριζόντων
ο συγγραφέας Γιώργος Μπράμος
- 13:35 Μίμης Κουγιουμτζής**
σκηνοθέτης της ταινίας *17 στα 18*
Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει
ο συγγραφέας Άρης Σφακιανάκης

Οι συνεντεύξεις τύπου πραγματοποιούνται μια μέρα μετά τη δημόσια προβολή των ταινιών, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι σκηνοθέτες ή άλλοι συντελεστές των ταινιών δε θα βρίσκονται στη Θεσσαλονίκη τις αντίστοιχες ημερομηνίες.

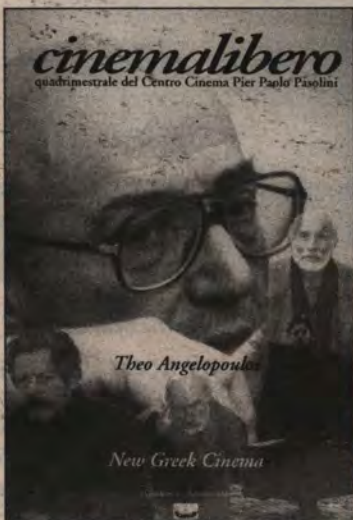
Οι συνεντεύξεις τύπου είναι ανοικτές στο κοινό.

Μετά από κάθε επίσημη προβολή των ταινιών θα ακολουθεί στην αίθουσα σύντομη συζήτηση με το κοινό.

Από τον μύθο στην ποίηση Ο διεθνής κινηματογράφος του Θόδωρου Αγγελόπουλου

Ο Giacomo Martini είναι υπεύθυνος κινηματογράφου της περιοχής Εμίλια Ρομάνια που έχει ως πρωτεύουσα τη Μπολόνια, τόπου γέννησης σημαντικών ονομάτων της ιταλικής κινηματογραφίας όπως Φελίνι, Αντονιόνι, Μπερτολούτσι, Γκουέρα, Μπελόκιο, Μπαντίνι, Καβάνι. Το τρίτο τεύχος του περιοδικού "cinemalibero", έκδοση του Κέντρου Κινηματογράφου Πιερ Πάολο Παζολίνι του οποίου ο Martini είναι διευθυντής, είναι αφιερωμένο στον Θόδωρο Αγγελόπουλο και στο νέο ελληνικό σινεμά, ενώ στα προηγούμενα τεύχη έχουν φιλοξενηθεί αφιερώματα στον Στάνλεϊ Κιουμπρικ και τον Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ.

...Η αιτία που με ώθησε να γράψω αυτό το βιβλίο είναι να γίνει ευρύτερα γνωστό όχι μόνο το έργο του Θόδωρου Αγγελόπουλου αλλά και το ελληνικό σινεμά γενικότερα. Δε θέλω να βέβαια να κάνω σύγκριση ανάμεσα στο ελληνικό σινεμά και τον Αγγελόπουλο. ...Ο Αγγελόπουλος και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι τα πιο σημαντικά στοιχεία του κινηματογράφου της Ελλάδας. Το φεστιβάλ συνδέει την παγκόσμια κινηματογραφία με τη βαλκανική και γενικότερα την ευρωπαϊκή.

...Στο σινεμα του Αγγελόπουλου όλα δίνονται μέσα από μια ποιητική χωρίς ρητορείες. Έχει δηλαδή την ικανότητα να διηγείται χωρίς να τα λέει όλα, αλλά να αφήνει τον κόσμο να φαντάζεται. Το βάθος της εικόνας του δεν έχει ανάγκη από λόγια. Το πιο σημαντικό είναι ότι αυτό δεν είναι προφανές αλλά εσύ πρέπει να το ανακαλύψεις. Υπάρχει αυτό το μυστήριο που εσύ πρέπει να ανακαλύψεις, αυτά που κρύβονται από κάτω.

...Η ιταλική κουλτούρα έχει πολλά στοιχεία από την ελληνική κουλτούρα και εγώ αισθάνομαι ακόμη πιο κοντά σ' αυτή μιας και η μητέρα μου είναι Ελληνίδα.

...Στην Ιταλία όλοι αναρωτιούνται, πώς και υπάρχει τόσο μεγάλο κενό ανάμεσα στον Αγγελόπουλο και τους υπόλοιπους Έλληνες σκηνοθέτες. Υπάρχουν απλά κάποιες μεμονωμένες ταινίες όπως το *No budget story* του Χαραλαμπίδη, το *Απ' το χιόνι* του Τκορίτσα, η *Εαρινή συναξή των αγροφυλάκων* του Αβδελιώτη ή κάποιοι καλοί σκηνοθέτες όπως ο Δαμιανός, ο Βούλγαρης. Ο λόγος είναι τόσο έλλειψη οικονομικών πόρων όσο και έλλειψη επαγγελματισμού. Η κυβέρνηση πρέπει να δώσει περισσότερα χρήματα μέσω του Ε.Κ.Κ. που κάνει μια καλή δουλειά. Είναι επίσης σκανδαλώδες για ευρωπαϊκή χώρα να μην υπάρχει ακαδημία κινηματογράφου. Μέσα απ' αυτά τα δύο φτιάχνεις νέους δημιουργούς.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάς

...Αγαπώ ιδιαίτερα τον Θόδωρο Αγγελόπουλο, όχι μόνο γιατί ο Τόνινο Γκουέρα που είναι από την περιοχή μου, υπήρξε συνεργάτης του, αλλά γιατί αυτό που είναι πολύ σημαντικό είναι ότι μέσα από τα έργα του μπορεί να μεταφέρει ως κληρονομιά την κουλτούρα που υπάρχει στην Ελλάδα. Ο κινηματογράφος του Αγγελόπουλου αρχίζει από το μύθο και καταλήγει στην ποίηση. Είναι ένας κινηματογράφος που είναι βαθιά ρεαλιστικός και διηγείται την πραγματικότητα και την ιστορία της χώρας του, διαμέσου των ιστοριών των διαφόρων χαρακτήρων, οι οποίοι μεταφέρουν τις ιστορίες τους. Για να διηγηθείς την ιστορία δεν είναι ανάγκη να δείχνεις μεγάλα γεγονότα, αλλά είναι πολύ πιο σημαντικό να μεταφέρεις την ιστορία μέσα από τα μάτια των πρωταγωνιστών. Η ιστορία είναι αυτή η ιστορία η καθημερινή: ο πόνος του κόσμου, οι θέσεις, η υποκρισία των απλών ανθρώπων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Μια ασυνήθιστη κατάσταση	3,770	3,574	3,672
2. Ερωτομπεζήματα	3,780	3,930	3,853
3. Αξέχαστοι	4,423		
4. Κλειστοί δρόμοι	4,168		
5. Τη μέρα που έγινα γυναίκα			
6. Το τελευταίο καταφύγιο			
7. Τέλος αιώνων			
8. Χαμένοι δολοφόνοι			
9. Τζορτζ Ουάσινγκτον			
10. Περιμένοντας τον Μεσσία			
11. Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος			
12. Εφήμερη πόλη			
13. Το κεφάλι γυρίζει			
14. Η διαρκής αναχώρηση της Petra Going			
15. Μοναχικοί τύποι			
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000			
1. Χαμένος παράδεισος	2,470	2,544	2,509
2. Ένας κι ένας	4,158	4,140	4,149
3. 17 στα 18			
4. 2000 + 1 στιγμές			
5. Το φως που σβήνει			
6. Αγέλαστος πέτρα			
7. Φτηνά τσιγάρα			
8. Το σπίτι του Κάιν			
9. Κανείς δε χάνει σ' όλα			
10. Πάμπωχοι Α.Ε.			
11. Η εποχή των σσεβών			
12. Το μήλο της έριδος			
13. Η βασίλισσα μαϊμού			
Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.			

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Για την έκδοση των εισιτηρίων και την καλύτερη εξυπηρέτηση όλων των θεατών, υπάρχουν συνολικά 6 ταμεία, για έκδοση εισιτηρίων και εισιτηρίων μηδενικής αξίας για τους κατόχους Κάρτας Μέλους και προσκλήσεων: Δύο ταμεία στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, δύο ταμεία στην ΑΠΟΘΗΚΗ Δ και δύο ταμεία στην ΑΠΟΘΗΚΗ Ι.

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΠΡΟΑΓΟΡΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

- **Ώρες κρατήσεων:** 10:00-18:00, στα τηλέφωνα 378.607, 378.617.
 - **Παραλαβή:** 12:00-20:00, από το θυρωρείο των γραφείων του Φεστιβάλ (είσοδος παραπλεύρως του κινηματογράφου ΟΛΥΜΠΙΟΝ)
- Η αγορά και η παραλαβή των εισιτηρίων που έχουν προκρατηθεί πρέπει να γίνεται **μέχρι τις 20:00 της προηγούμενης μέρας**, από την ημέρα προβολής της ταινίας για την οποία έχει γίνει η κράτηση. **Αν τα εισιτήρια δεν παραληφθούν έως τότε η κράτηση ακυρώνεται.**

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ: ΟΛΥΜΠΙΟΝ: 1.500 δρχ (μέχρι τις 18:00), 2.000 δρχ (μετά τις 18:00)
ΠΡΟΒΛΗΤΑ: 1.500 δρχ
ΒΑΚΟΥΡΑ: 1.500 δρχ

- Οι θέσεις των κινηματογραφικών αιθουσών αντιστοιχούν στον αριθμό των εισιτηρίων που εκδίδονται.
- Δυνατότητα προαγοράς εισιτηρίων έως και 30' πριν την έναρξη της εκάστοτε προβολής.
- Στο ημίωρο πριν την προβολή, τα ταμεία κόβουν εισιτήρια μόνο για την ταινία που ακολουθεί.
- Οι θέσεις για τους κατόχους εισιτηρίων κρατούνται έως 5' πριν την έναρξη. Η προσέλευση μετά τα 5' δεν εξασφαλίζει θέση.
- Οι κενές θέσεις διατίθενται στους κατόχους Κάρτας Μέλους.

ΚΑΡΤΕΣ ΜΕΛΟΥΣ

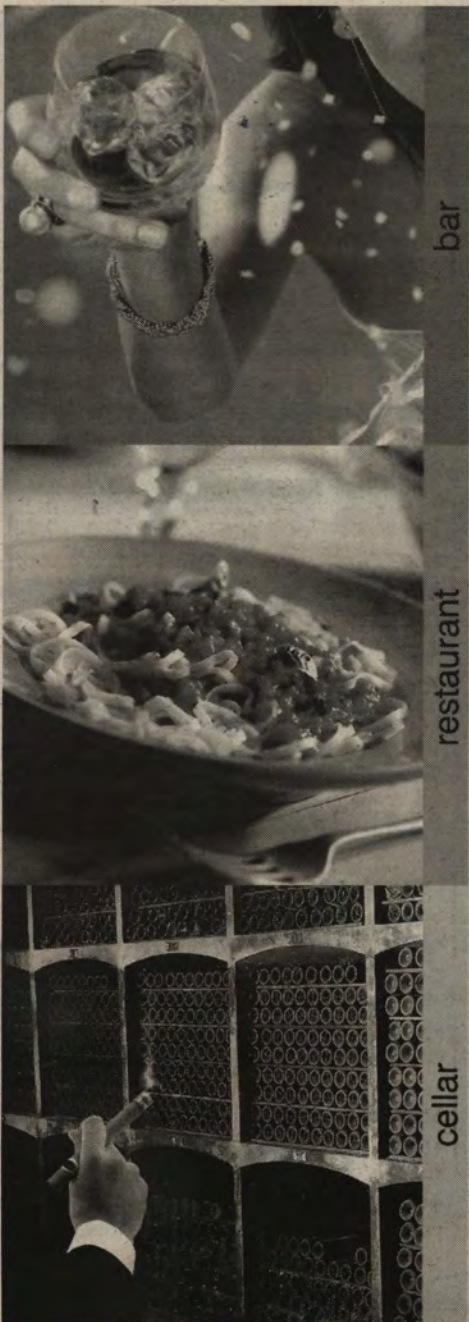
- Οι κάτοχοι Κάρτας Μέλους θα πρέπει να προμηθεύονται από τα ταμεία εισιτήρια μηδενικής αξίας.
- Οι Κάρτες Μέλους εκδίδονται μόνο από τη είσοδο στην Αποθήκη Γ, καθημερινά 9:00-21:00

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

- Στον κινηματογράφο ΒΑΚΟΥΡΑ δεν ισχύει το σύστημα ηλεκτρονικής έκδοσης εισιτηρίων. Το κοινό εκδίδει εισιτήρια στα εκδοτήρια του κινηματογράφου. Οι κάτοχοι Κάρτας Μέλους έχουν ελεύθερη είσοδο στον κινηματογράφο ΒΑΚΟΥΡΑ, μόνο με την επίδειξη της κάρτας τους.

Καφέ-Μπαρ
LIGHTSHIP
Εστιατόριο

Από τις 9 το πρωί μέχρι τις 3 το ξημέρωμα, στον βασικό χώρο συνάντησης των σινεφίλ στην Αποθήκη Γ, λειτουργεί Καφέ-Μπαρ. Από τις 1 το μεσημέρι και μετά οι επισκέπτες μας μπορούν να γευματίσουν ή και να δειπνήσουν.

redfish
 17 ΚΥΒΕΛΟΙΝΟ
 BAR | RESTAURANT | CELLAR

ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 133
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
 ΤΗΛ: 853.330

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
 πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr
 www.colombo.edu.gr

MERLOT

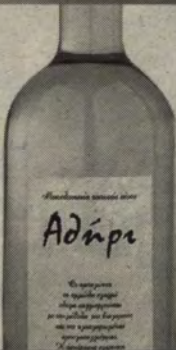
Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος ερυθρός
 από την ποικιλία merlot.
 Με βαθύ πορφυρό χρώμα,
 μπονκέτο με αρώματα
 μικρών κόκκινων φρούτων
 σε πιπεράτο φόντο
 και βελούδινη γεύση.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
 την ποικιλία Αθήρι.
 Λευκοκίτρινος,
 με ευχάριστο
 φρουτώδες άρωμα,
 απαλή και δροσερή γεύση.

Ευάγγελος Ιωάνναδης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

...κάνω ταινίες με όρους αναπνοής,

όχι με όρους προθέσεων

Θόδωρος

Αγγελόπουλος

SPOTLIGHT ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ημέρα Αγγελόπουλου και η Κυριακή... Μόνο η παρουσία του Χάρβεϊ Καιτέλ φαίνεται να μπορεί να τον συναγωνιστεί όσον αφορά στο ενδιαφέρον κοινού και δημοσιογράφων. Αλλά και αυτός μέρος του αγγελοπουλικού σύμπαντος είναι...

Από νωρίς το πρωί στη συνέντευξη τύπου ο σκηνοθέτης ήταν λαλίστατος και απάντησε σε όσους κατέκριναν -κακόπιστα κατά τη γνώμη του- το αφιέρωμα στο έργο του, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι τιμά ο ίδιος το φεστιβάλ με την παρουσία του σ' αυτό.

Το λιβάδι που δακρύζει, *Το τρίτο φτερό* και *Η αιώνια επιστροφή* είναι οι επιμέρους τίτλοι της φιλόδοξης τριλογίας που ετοιμάζει ο Αγγελόπουλος. Παρά όμως τον ενθουσιασμό για τη νέα δημιουργία του εξέφρασε παράλληλα και το δισταγμό του: "Θα μου πάρει αρκετά χρόνια από τη ζωή μου. Και τη ζωή μου τώρα τελευταία τη μετρώ".

Στα σχέδια του Αγγελόπουλου ήταν, για το τελευταίο μέρος της τριλογίας που θα διαδραματίζεται στις ΗΠΑ, να χρησιμοποιήσει τον Ρίτσαρντ Φάρνγουορθ, τον ηλικιωμένο ηθοποιό που πρωταγωνιστούσε στο *Straight story* του Ντέιβιντ Λιντς. Πληροφορούμενος από τους δημοσιογράφους όμως τον θάνατο του ηθοποιού που ο ίδιος αγνοούσε σιώπησε για λίγο για να αναφωνήσει με λύπη: "Με κυνηγάει ο θάνατος."

Διστακτικός φάνηκε επίσης όταν του ζητήθηκε να δώσει τις συμβουλές του στους νέους σκηνοθέτες: "Δεν έχω συμβουλές. Δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς να δώσει συμβουλές στους νέους. Έχω τρεις κόρες και βλέπω ότι δεν μπορώ να τις κουματώ, να τις συμβουλευτώ..."

Στη συνέχεια στο χώρο του συμπόσιου συνεχίστηκαν για δεύτερη μέρα οι αναλύσεις για το έργο του Έλληνα δημιουργού. Στο ξεκίνημα διαβάστηκε μια επιστολή που απέστειλε ο Τονίνο Γκουέρα στο φίλο και συνεργάτη του, εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό τη λύπη για την απουσία του. Και όπως είπε δυστυχώς οι απουσίες είναι πάντα αδικαιολόγητες.

Ικανοποιητική η συμμετοχή του κοινού και τη δεύτερη μέρα του συμπόσιου, αφού αρκετοί καλλιτέχνες, πανεπιστημιακοί, φοιτητές θεατρολογίας και δημοσιογραφίας αλλά πάνω απ' όλα φίλοι του κινηματογράφου ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση του φεστιβάλ.

Το πιο έντονο χειροκρότημα απέσπασε πάντως η ομιλία της Ιταλίδας καθηγήτριας Νεοελληνικής λογοτεχνίας κ. Πάολα Μινούτσι, η οποία μίλησε στα ελληνικά και με τον ποιητικό της λόγο κέρδισε το κοινό. Στα ελληνικά ωστόσο μίλησε και ο κ. Πέρε Αλμπέρτο σκηνοθέτης και κριτικός κινηματογράφου από την Ισπανία.

Οι παρεμβάσεις του κοινού κατά το τέλος του συμπόσιου ήταν αυτές που δημιούργησαν κάποια ευχάριστα στιγμιότυπα. Ο Αγγελόπουλος με κάποια κρυφή ευχαρίστηση παραδέχτηκε ότι οι τίτλοι των ταινιών του καταγράφονται και χρησιμοποιούνται για να χαρακτηρίσουν την πολιτική και όχι μόνο πραγματικότητα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα: "Τοπίο στην ομίχλη... το αποτέλεσμα των εκλογών στην Αμερική".

Ντίνος Κατσουρίδης έβγαλε το συμπέρασμά του για το λόγο που ο Αγγελόπουλος δεν τον έχει καλέσει να συμμετάσχει ως διευθυντής φωτογραφίας σε κάποια του ταινία. Η αιτία είναι ότι γυρίζει ακόμη την ίδια ταινία. Ο σκηνοθέτης αν και συμφώνησε του έδωσε ελπίδες για το μέλλον.

Το συμπόσιο έκλεισε πάντως όπως του έπρεπε, με ένα καλό γεύμα.

Βαγγέλης Ρητάς

Περί ελληνικότητας

Δεν φοβάμαι για την εθνική μας ταυτότητα, ούτε νομίζω ότι απειλείται. Αυτοί που φοβούνται, λειτουργούν εκ του πονηρού. Δεν υπερασπίζονται την ταυτότητα, αλλά κάποια κεκτημένα δικαιώματα. Αυτός που έχει ταυτότητα δεν φοβάται. Για μένα η ταυτότητά μου είναι η γλώσσα μου, η γλώσσα της μάνας μας (...)

Για την τηλεόραση και την ελληνική κωμωδία

Θεωρώ ότι τα καλύτερα κανάλια είναι τα κρατικά, μάλιστα η ΕΡΤ3 είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση για τα ιδιωτικά κανάλια. Αλλά ξέρω ότι και πού το λέω δεν αλλάζει τίποτα. Τώρα αν το σινεμά ή ταινίες σαν το *Safe Sex* εισπράττει ή πέτυχε αυτό το διάστημα να εισπράττει, καλώς. Δεν έχω να πω τίποτα επ' αυτού. Πάντα υπήρχε εμπορικός κινηματογράφος. Αν τέτοιου είδους ταινίες όμως αποκλείουν στον Κώστα Σφήκα, φερ' ειπείν, να κάνει ταινίες, κακώς (...)

Περί έμπνευσης

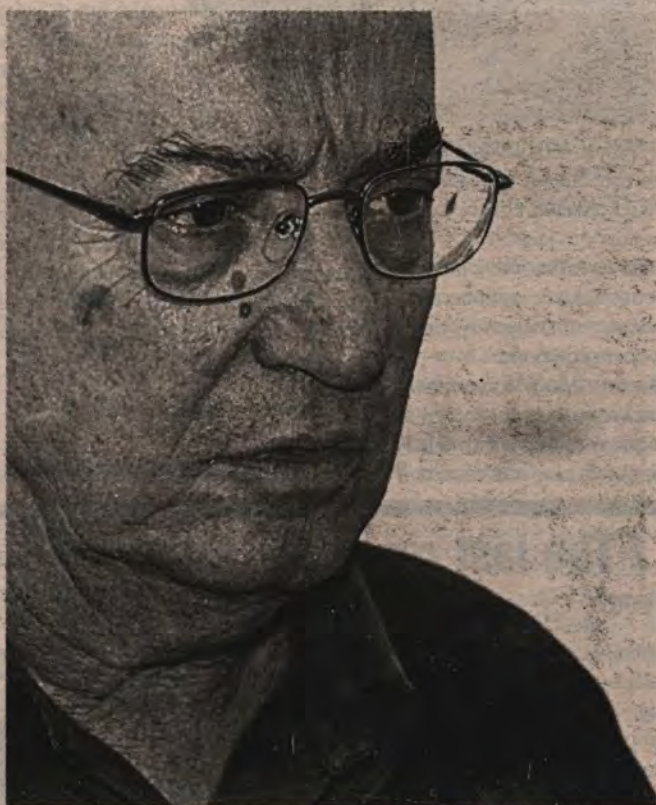
Παρόλα τα σχέδια που αναγγέλλω, διαστάζω και διερωνόμω: υπάρχουν λέξεις που δεν έχω πουφέρει ακόμα; Υπάρχει κανείς να μου τις πουλήσει; Μπορώ ακόμα να τις ψάξω και να τις βρω σε ένα παιδί του δρόμου; Πρέπει

κανείς να ψάξει πολύ αυτές τις λέξεις. Αναλαμβάνοντας αυτήν την καινούργια δουλειά, αν τελικά πάνε όλα καλά και γίνει, γιατί ξέρετε πρόκειται για ένα μεγάλο σχέδιο, σχέδιο τεράστιου προϋπολογισμού ακόμη και για τα σύγχρονα ευρωπαϊκά δεδομένα, θα αναζητήσω αυτές τις λέξεις. Ελπίζω να τις βρω...

Η τελευταία ταινία

Είχα πει κάποτε ότι η *Αιωνιότητα* και μια *Μέρα* θα είναι η τελευταία ταινία μου. Αλλά μετά, ξέρετε, δεν είχα τι να κάνω. Κάποτε δοκίμασα να φυτέψω ντομάτες στον κήπο, αλλά δεν τα κατάφερα. Είναι δύσκολη δουλειά, τώρα καταλαβαίνω τους αγρότες και τα βάσανά τους... Βαριέμαι όταν δεν κάνω ταινίες. Οι μοναδικές στιγμές πια που αισθάνομαι, που συγκινούμαι, εκτός από την ιδιωτική μου ζωή, είναι αυτές σε ένα πλατό που κάνω γύρισμα. Δεν ξέρω τίποτα άλλο να κάνω...

Επιμέλεια: Βούλα Παλαιολόγου

“Ανασαίνω με όρους επικούς, τι να κάνουμε; Αυτή είναι η μοίρα μου...”

Η επόμενη ταινία

Είναι ένα σχέδιο που κυοφορείται από καιρό και τελικά θα έχει τη μορφή τριλογίας. Το θέμα της δοκιμάζει να καλύψει την ιστορία όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά την ιστορία γενικότερα του ελληνισμού μέσα σε αυτόν τον αιώνα. Από το 1919 με την επέλαση του Κόκκινου Στρατού στην Οδησό μέχρι και σήμερα.

Στην αρχή προσπάθησα να το χωρέσω στο χρονικό πλαίσιο της μιας και μοναδικής ταινίας, διάρκειας 3 ωρών. Κάποια στιγμή εγώ και οι άνθρωποι που ήταν κοντά μου ανακαλύψαμε ότι, στην προσπάθειά μου να το «μαζέψω» η ιστορία θα είχε ελλειπτική αφήγηση, που όμως θα έδινε περισσότερο την εντύπωση «κενών», παρά αυτήν του ελλειπτικού λόγου. Έτσι όταν μου έγινε η πρόταση από τους Γάλλους, που είναι οι βασικοί συμπαραγωγοί, να γίνουν τρεις τελικά ταινίες που θα ενταχθούν σε μια τριλογία, το δέχτηκα αν και δίσταζα, στην αρχή, γιατί θα έπαιρνε πολύ χρόνο. Ξέρετε τελευταία ο χρόνος με απασχολεί. Τώρα πια τη μετρώ τη ζωή μου...

Σαφώς όμως είδα να έρχονται κάποιες ιδέες. Η υπόθεση με τις τρεις ταινίες άρχισε να με γοητεύει. Η πρώτη ταινία θα έχει τίτλο *Το λιβάδι που δακρύζει*, και είναι μια ιστορία που έγραψε ο Τονίνο Γκουέρα. Μιλάει για την αναζήτηση των παγίων των ποταμών. Εκεί που ξεκινάει το ποτάμι αφήνοντας υγρασία στα φύλλα, τα δάκρυα της χλόης, όπως τα ονομάζει ο ίδιος. Τα γυρίσματά της θα γίνουν στην Ελλάδα και καλύπτουν την περίοδο από το 1919, μέχρι και το τέλος του εμφυλίου το 1949. Η δεύτερη τιτλοφορείται *Το Τρίτο Φτερό*, όπως είχα ονομάσει το αρχικό σενάριο, από ένα δικό μου παλιό, μικρό ποίημα και θα καλύπτει την περίοδο 1919 - 1971. Τα γυρίσματά της θα γίνουν στην πρώην Σοβιετική Ένωση και τις πόλεις του Βόλγα, τη Σιβηρία, το Ουζμπεκιστάν, τη Ρωσία, μέχρι την παραλιακή Τερνέστη. Η τρίτη, τέλος, με τίτλο *Η Αιώνια Επιστροφή* που αναφέρεται στην περίοδο από το 1972 μέχρι σήμερα, θα γυριστεί στο Τορόντο του Καναδά, στη Νέα Υόρκη και άλλα σημεία της βόρειας Αμερικής. Αυτό είναι το πλαίσιο των τριών ιστοριών. Μέσα στην αρχική πρόθεση ήταν να ενσωματωθεί σε αυτή τη δουλειά ο θηβαϊκός κύκλος του Σοφοκλή, δηλαδή ο Οιδίπους Τύραννος, οι Επτά επί Θήβας και ο Οιδίπους επί Κολωνών. Δεν είναι μια ταινία για το θηβαϊκό κύκλο, όμως τον αφήνω να λειτουργήσει υπόγειο από μέσα (...)

Η ιδέα μου ήταν πάντα ότι οι αρχαίοι ελληνικοί μύθοι μας κατοικούν. Κι επειδή μας κατοικούν, τους κατοικούμε. Για αυτό η αρχαία ελληνική γραμματεία είναι αξεπέραστη (...) Το θέμα δεν είναι να κάνουμε αρχαιοπρεπείς ταινίες, αλλά να αφήνουμε τις παλιές αυτές ιστορίες να λειτουργούν στο παρόν και στο διηνεκές. Όχι όμως με διάθεση νετερμινιστική, αλλά συνδέοντας το τραγικό του χθες με το τραγικό του σήμερα. Γιατί η ανθρώπινη περιπέτεια είναι ίδια από την αρχή του κόσμου μέχρι σήμερα...

Οι πρωταγωνιστές

Στην πρώτη ταινία αναζητώ μια πολύ νέα κοπέλα που να έχει τα μάτια της κόρης μου. Στη δεύτερη υπάρχει μόνο ένα όνομα αυτή τη στιγμή, Ηλιάς Κοτέας, ένας Ελληνοκαναδός, που ελπίζω να συνεργαστούμε, γιατί ακόμα δεν έκανα επαφή. Για την τρίτη ταινία υπήρχε μέχρι στιγμής η ιδέα να χρησιμοποιήσω τον Ρίτσαρντ Φάρνγουορθ, τον παππού που έπαιξε στο *Straight Story* του Ντέιβιντ Λιντς, αλλά μόλις τώρα μαθαίνω ότι δυστυχώς δεν ζει...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Ο θίασος

Η ταινία ακολουθεί τις περιπέτειες ενός περιοδεύοντος θιάσου στην Ελλάδα από το 1939 μέχρι το 1952. Η πολιτική ιστορία της Ελλάδας και η ιδιωτική των μελών του θιάσου (που είναι ταυτόχρονα και μέλη της ίδιας οικογένειας) πλέκονται αζεδιάλута. Από τη μια παρακολουθούμε τις τελευταίες μέρες της δικτατορίας του Μεταξά, την έναρξη του πολέμου, την ιταλική εισβολή, τη γερμανική κατοχή, την Απελευθέρωση, την άφιξη των συμμάχων, την καταπίεση των «αριστερών» αγωνιστών και τον αιματηρό εμφύλιο πόλεμο, μέχρι τις εκλογές του 1952, όπου κυριαρχούν οι δυνάμεις της Δεξιάς. Από την άλλη, οι περιπέτειες της οικογένειας του Ορέστη, της αδελφής του, του πατέρα του, της μητέρας του και του εραστή της, παραπέμπουν στον κεντρικό πυρήνα του μύθου των Ατρείδων. Η ταινία απέσπασε μεγάλο αριθμό βραβείων στην Ελλάδα, αλλά και διεθνώς.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 21:00

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 5

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Guest List

- SALCUDÉANU Alina, Director, Office National du Film, ROMANIA
- SHAMGAR Irit, Journalist, Maariv daily news, ISRAEL
- SIMOVIC Lazar, Documentation Analyst, Institut za Film, YUGOSLAVIA
- SONMEZ Necati, Film critic, RADIKAL, TURKEY
- TASCIVAN Alin, Film critic, Milliyet, TURKEY
- UROSEVIC Ljubitsa, Journalist, TV Serbia, YUGOSLAVIA
- VOJVODIC Dubravka, Journalist, Daily independent newspaper "Vijesti", YUGOSLAVIA
- VOLK Petar, Journalist, ILLUSTRANOVA POLITIKA, YUGOSLAVIA
- VOLNAROVSKI Petar, Filmologist, Cinemateque de Macedoine, FYROM
- VUCKOVIC Miroslav, Journalist, INSTITUT ZA FILM, YUGOSLAVIA
- ANDJELIC Borislav, Journalist, Vecernje Novosti, YUGOSLAVIA
- BAJRAMOVIC Edin, Journalist, Slobodna Bosna, BOSNIA
- BARBERA Alberto, Festival Director, Venice Film Festival, ITALY
- CHERNENKO Miron, Journalist, Vecherniy Moskva, RUSSIA
- CHIRILOV Mihai-Cristian, Journalist, Observator Cultural, ROMANIA
- DONNHOFER Diego, Film director, THE VIRGIN, AUSTRIA
- DUPONT Joan, Journalist, INT'L HERALD TRIBUNE, FRANCE
- DURAKOVIC Jasmin, Journalist, RTV BiH / DANI, BOSNIA
- EVTIMOVA Emilija, Journalist, Nova Makedonija, FYROM
- EVTIMOVA Iskra, Journalist, Makedonijas Dimes, FYROM
- FRANCA Elisabete, Journalist, Jomal Diario de Noticias, PORTUGAL
- HANNO Hofer, Director, ON THE OTHER SIDE, ROMANIA
- JELEVA Pavlina, Journalist, Democrazia Daily, BULGARIA
- KICHIN Valery, Journalist, Izvestia, RUSSIA
- LAKIC Dubravka, Journalist, POLITIKA, YUGOSLAVIA
- LAWRENSON Edward, Journalist, Sight and Sound, GREAT BRITAIN
- MABROUKI Azzedine, Film critic, El Watan, ALGERIA
- MANOV Bojidar, Film critic, "Horizont, Seg", BULGARIA
- MATICEVIC Misel, Actor, LOST KILLERS, GERMANY
- MIHAILESCU-DONA Magda, Journalist, Adevarul, ROMANIA
- NEMETH Beatrix, Editor, Duna TV, HUNGARY
- PANAH Jafar, Director, THE CIRCLE, FRANCE
- ROTHER Hans-Jörg, Film critic, Film & Fernsehen, GERMANY
- SCHULZ-OJALA Jan, Journalist, Der Tagesspiegel, GERMANY
- SCHWEIGÖFFER Martin, Managing Director, Austrian Film Commission, AUSTRIA
- SERBAN Alex Leo, Journalist, Dilema, ROMANIA
- SINADINOV Stojan, Journalist, Start, FYROM
- STANCIU Magdalena, Journalist, "Romanian TV, Pro Cinema", ROMANIA
- TSINTSADZE Dito, Director, LOST KILLERS, GERMANY
- VACKOVA Martina, Journalist, Zemske Noviny, CZECH REPUBLIC
- VAN LIEROP Pieter, Film critic, NETHERLANDS PRESS ASSOCIATION GPD, NETHERLANDS
- WERNER Mateusz, Film critic, Film, POLAND

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Σήμερα στις 13:00 στο Cine Προβλήτα 4, προβάλλεται η ταινία *Μεθυσμένα όλογα* του Μπαχράν Γκομπαντί (Εκτός Συναγωγισμού).

Στις 16:30, στο Cine Προβλήτα 3, προβάλλεται η ταινία του Αρτούρο Ριστάιν *Η γυναίκα είναι η καταστροφή του άντρα*.

Τέλος, στις 20:00 στο Cine Προβλήτα 4 προβάλλεται η ταινία *Κιπούρ* του Άμος Γκιτάι (Ειδικές Προβολές).

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Τη μέρα που έγινα γυναίκα / Roozi keh zan shodam

της Μαρζιγιέ Μεσκινί (Ιράν, 2000)

Τελικά πόση ελευθερία χρειαζόμαστε για να είμαστε πραγματικά ελεύθερες; Και πρέπει να κάνουμε ως γυναίκες για να αποκτήσουμε ανεξαρτησία και να κατακτήσουμε μια ενεργή κοινωνική θέση;

λύ θέλει να κατακτήσει. Τέλος, μια ηλικιωμένη γυναίκα, καθλωμένη σε αναπηρικό καροτσάκι έχει αποκτήσει εκείνα τα χρομάτα που χρειάζεται για να λέξει τη δική της ζωή. Τι να νει; Ψυγεία, ατμοσίδερα, ντήρια πιάτων και τηλεοράσεις. Είναι φανερό ότι η Μεσκινί δεν αφήνεται σε ιδεολογικούς αφορισμούς και μελοδραματικές εξάρσεις. Ναι, η κοινωνία και η θρησκεία περιορίζουν δικαιώματα των ιρανών γυναικών αλλά και οι γυναίκες είναι εγκλωβισμένες μέσα στους δικούς τους αυτοπεριορισμούς. Προκλητική όσο και διαφορετική η άποψη της, διαπερνάει την ταινία με τρόπο αισθητικά σαγηνευτικό και με μοναδική ευαισθησία.

Η Μεσκινί σκέφτεται βαθιά, συγκινεί, δεν ολισθαίνει σε θρησκευτικής καταβολής δογματισμούς, στέκεται με ψυχραιμία απέναντι στη σκληρή πραγματικότητα. Το φιλμ προβλήθηκε στην Εβδομάδα Κριτικής του φεστιβάλ της Βενετίας και στα φεστιβάλ του Τορόντο, Μόντρεαλ, Σάγκο, Βανκούβερ. Το όνομα της εμφανίστηκε επίσης στους τίτλους των ταινιών της Σαμίρα Μαχμάλμπαφ (κόρης του Μοχσέ Μαχμάλμπαφ), *Το μίλι* και *Οι μαυροπίνιακες*, ως βοηθός σκηνοθέτη. Στα τετράδια πολλών κινηματογραφικών κριτικών, εμφανίζεται ως «ένα ακόμα γνήσιο ταλέντο στην Μέση Ανατολή».

Η Μεσκινί σκέφτεται βαθιά, συγκινεί, δεν ολισθαίνει σε θρησκευτικής καταβολής δογματισμούς, στέκεται με ψυχραιμία απέναντι στη σκληρή πραγματικότητα. Το φιλμ προβλήθηκε στην Εβδομάδα Κριτικής του φεστιβάλ της Βενετίας και στα φεστιβάλ του Τορόντο, Μόντρεαλ, Σάγκο, Βανκούβερ. Το όνομα της εμφανίστηκε επίσης στους τίτλους των ταινιών της Σαμίρα Μαχμάλμπαφ (κόρης του Μοχσέ Μαχμάλμπαφ), *Το μίλι* και *Οι μαυροπίνιακες*, ως βοηθός σκηνοθέτη. Στα τετράδια πολλών κινηματογραφικών κριτικών, εμφανίζεται ως «ένα ακόμα γνήσιο ταλέντο στην Μέση Ανατολή».

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου - Ολύμπιον, 18:00 & Cine Προβλήτα 4, 23:00

Το τελευταίο καταφύγιο / The last resort

του Πάβελ Παβλκόφσκι (Μ. Βρετανία, 2000)

Ο Πολωνός σκηνοθέτης απεχθάνεται τις «βρετανικού τύπου μελαγχολικές ταινίες για τη ζωή στο περιδώριο» και γιατί «αναζητά εκείνο το είδος ανθρωπισμού, που ήταν κάποτε συννηθισμένο στον ευρωπαϊκό κινηματογράφο, όπως στο Τσέχικο Νέο Κύμα και τον Νεορεαλισμό, και στις μέρες μας το βρίσκει μόνο στα ιρανικά και κινέζικα φιλμ».

Ξεκινώντας με αυτά τα δεδομένα, ο Παβλκόφσκι καταφέρνει να δώσει ένα παράξενα ελκυστικό και χαριτωμένο φιλμ, ενίοτε και διασκεδαστικό. Αυτή είναι η ιστορία της Τάνια, μιας νεαρής Ρωσίδας που μαζί με τον γιο της φτάνουν στην Αγγλία για να συναντήσουν τον Μαρκ, τον Βρετανό αρραβωνιαστικό της Τάνια. Η άφιξη τους καταλήγει σε σύλληψη από την Υπηρεσία Μετανάστευσης. Με τον εφιάλτη της απέλασης να κρέμεται πάνω από τα κεφάλια τους, η Τάνια αποφασίζει να ζητήσει πολιτικό άσυλο. Στο μεταξύ, μαμά και γιος μεταφέρονται στο Στόουνχάβεν, σε περιοριστικό χώρο για πρόσφυγες, ο αρραβωνιαστικός τους παρατάει και ο καιρός περνάει... Υπάρχει άραγε άλλος τρόπος διαφυγής;

Ο Παβλκόφσκι φεύγει μακριά από την τυπική βρετανική ταινία, τόσο στην όψη όσο και την ψυχή της. Οι πρωταγωνιστές ανταλλάσσουν συχνά ρωσικές λέξεις, ο περίγυρος τους είναι πολυεθνικός, η φωτογραφία του Λεντσέφσκι βρίσκει απεριόριστη ομορφιά στο βαρετό και μίζερο τοπίο με την χρήση ενός χορού από κυκλικές φορητές κάμερες. Το μόνο εμφανώς δυνατό στοιχείο είναι το ντοκυμαντερίστικο παρελθόν του Παβλκόφσκι στο BBC. Είναι η δεύτερη ταινία του μετά το *Stringers* του 1997 που προβλήθηκε στις Κάνες.

Τζ.Π.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου - Ολύμπιον, 20:30

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Αξέχαστοι / Wasurerarenu-hitobito

του Μακότο Σινοζάκι (Ιαπωνία, 2000)

Ο Kijima που έχασε την οικογένεια του σε μια αεροπορική επιδρομή, δεν συγχώρεσε ποτέ τον εαυτό του που εγκατέλειψε στην μάχη τον συνάδελφο του Kanayama. Ο Heihachi διευθύνει μια παμπ μαζί με την βαριά άρρωστη γυναίκα του, Yuriko. Αυτή είναι η παλιά Ιαπωνία που έζησε τη βία ενός παρανοϊκού πολέμου. Από την άλλη υπάρχει η καινούρια γενιά. Ο Mitoshi που δουλεύει σε μια εταιρία η οποία εκμεταλλεύεται γέροντες ανθρώπους παίρνοντας τα λεφτά τους και δεν διστάζει να δολοφονήσει όποιον ανακαλύψει τα σχέδια της. Όταν ένας φίλος των βετεράνων που μαθαίνει το ένοχο μυστικό, δολοφονείται, η παλιά φρουρά δίνει μαθήματα τιμής και ήθους.

Τζ.Π.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 15:00

Μια κινηματογραφική εκδοχή της τρομοκρατίας

Χρίστιαν Πέτσολντ, σκηνοθέτης της ταινίας *Μια ασυνήθιστη κατάσταση*

Τι σας έκανε να ασχοληθείτε με το θέμα της τρομοκρατίας;

Η τρομοκρατία είναι το θέμα της έρευνας που κάνω 15 χρόνια τώρα, και όχι μόνο για την ταινία. Ήμουν 15 χρόνων, όταν έγινε η αεροπειρατεία του Νοκαντίσου, ένα τρομοκρατικό γεγονός που συγκλόνησε τη Γερμανία, και για κοντά 3 βδομάδες δεν υπήρχε φυσιολογική ζωή. Αυτή η ιστορία, καλλιτεχνικά «δουλεύει» ακόμα για μένα. Την δεκαετία του '80 το έβαλα στην άκρη λόγω του πανκ και του νέου κύματος, αλλά στα χρόνια του '90 επανήλθε με τον θάνατο του Μπαντ Κλάιν, ενός τρομοκράτη των seventies, όταν σκοτώθηκε από αστυνομικούς σε μια μικρή γερμανική όλη. Το '92 λοιπόν ξανάρχισα την έρευνα. Ο συν-σεναριογράφος του φιλμ είναι επίσης μέλος του FDF, έχει μελετήσει μαζί με άλλους αριστερούς το θέμα και μου έδωσε πολλές πληροφορίες.

Υπάρχουν ήχνη αυτού του παρελθόντος στην χώρα σας;

Σήμερα στην Γερμανία η τρομοκρατία είναι νεκρή. Κάποια λίγα άτομα, δέκα το πολύ δώδεκα, κρύβονται ακόμα αλλά δεν βρίσκονται εν ενεργεία. Πρόκειται για το θάνατο ενός κινήματος. Το μόνο εξτρεμιστικό στοιχείο που έχουμε είναι οι αναρχικοί, οι νεοναζί, αλλά αυτοί δεν ζουν underground, ζουν με τις οικογένειές τους. Είναι πολύ διαφορετικό.

Στην ταινία βλέπετε αυτούς τους ανθρώπους με κατανόηση. Είναι αυτή η ηθική σας τοποθέτηση;

Καταρχήν δεν τους βλέπω ως τρομοκράτες. Είναι λάθος η λέξη. Αυτοί οι άνθρωποι δεν ήθελαν να τρομοκρατήσουν κανέναν, αλλά προσπάθησαν να αλλάξουν την ιστορία, να χαράξουν ένα μονοπάτι στην ιστορία. Σήμερα η ιστορία τους πετά έξω γιατί δεν τους χρειάζεται άλλο. Και είναι μόνοι σε μια ιστορική σιωπή. Για μένα είναι πρόσωπα τραγικά.

Στην ταινία σας χρησιμοποιείτε πάρα πολλά στοιχεία της σημερινής ποπ κουλτούρας. Ήταν μια επιλογή σκηνογραφική ή δραματογραφική;

Για το κορίτσι η μουσική που ακούει, το βάδισμα της, τα ρού-

χα που επιλέγει να φοράει, είναι συνδυαστικοί κρίκοι με τον έξω κόσμο. Δεδομένου ότι ο κόσμος των γονιών της είναι πάρα πολύ μικρός κι ασφυκτικός όπως είναι ο κόσμος των φυγάδων, τα στοιχεία αυτά μοιάζουν με ένα μεγάφωνο, μέσω του οποίου το κορίτσι αυτό ακούει τον κόσμο και λαμβάνει τις διηγήσεις του.

Μιλήστε μας για το οπτικό στυλ του φιλμ.

Συζητήσα πολύ με τον καμεραμάν μου και είδαμε πολλές ταινίες του Ρομπέρ Μπρεσόν γιατί χρησιμοποιούσε κι αυτός 50mm κάμερα. Αυτό που επιδίωξα ήταν να κάνω μια καθαρή εικόνα του κοριτσιού και του περιβάλλοντος της, με τον

εξωτερικό κόσμο να υπάρχει μόνο ακουστικά. Όταν βρίσκεσαι σε μια παρανοϊκή κατάσταση και δεν είσαι στο ρεύμα της ζωής, νομίζεις ότι όλοι σε κοιτάνε. Γι' αυτό και κάθε εικόνα στην ταινία είναι λίγο στοιχειωμένη και βασίζεται στο αίσθημα της παρακολούθησης.

Γενικότερα ποιος είναι ο τρόπος με τον οποίο δουλεύετε; Καταρχήν δεν χρησιμοποιώ ποτέ μόνιτορ στα γυρίσματα. Σχεδιάζω την ταινία με μεγάλες σκεκάνς και όχι πλάνα. Και το στυλ έρχεται από πριν βλέποντας πάρα πολλές ταινίες, προσπαθώντας να βρω μια θέση για πω την ιστορία. Αν βρω αυτή τη θέση, κατά προτίμηση αντικειμενική, μετά δεν υπάρχει πρόβλημα. Εδώ ήθελα να δείξω ένα οργανικό κύτταρο μιας οικογένειας και την συμπεριφορά τους, την αγάπη τους, το μίσος. Ήθελα να βγω έξω με την κάμερα και δώσω μια ντοκυμαντερίστικη ματιά για την ζωή αυτού του κοριτσιού.

Ποιες είναι οι ταινίες που αγαπάτε;

Μου αρέσουν πολύ οι Κλαίρ Ντενίς, Αντρέ Τεσινέ, Ζακ Ντουαγιόν, Ερίκ Ζονκά. Πιστεύω ότι το γαλλικό σινεμά είναι το καλύτερο. Επίσης αγαπώ και τις αμερικάνικες ταινίες πολύ, όχι όμως το mainstream. Για μένα ο Ταραντίνιο και ο Ήιμπελ Φεράρα είναι σπουδαίοι.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Η κανονικότητα είναι μια εικονική πραγματικότητα

Ιλάν Ντιράν Κοέν, σκηνοθέτης της ταινίας *Ερωτομπλεξίματα*

Στην ταινία σας κανένας από τους ήρωες σας δεν προβαίνει σε κάποιο ηθικολογικό σχόλιο για τις σεξουαλικές προτιμήσεις του άλλου.

Μα η ελευθερία μπορεί να υπάρξει μόνο πέρα από την ηθική. Η ηθική σε στεγνώνει και σε εμποδίζει να εκθέσεις τις αμφιβολίες σου. Και στην ταινία μου οι χαρακτήρες νιώθουν άνετοι στο να εκφράζονται στους άλλους. Αν υπήρχε το φίλτρο της ηθικής δε θα μπορούσαν να εκφράσουν σκέψεις και συναισθήματα. Σαν λογοτέχνης, σεναριογράφος αλλά και σκηνοθέτης, δε με ενδιαφέρει να δώσω μαθήματα ηθικής. Δεν πιστεύω ότι ένα φιλμ ή ένα βιβλίο θα έπρεπε να το κάνουν. Είναι περισσότερο μια φωτογράφιση της κατάστασης όπως έχει και ο θεατής αποφασίζει τι θέλει. Δεν πρόκειται περί προπαγάνδας.

Ποιο στοιχείο των χαρακτήρων σας θεωρείτε το πιο σημαντικό;

Αυτό που μου αρέσει περισσότερο είναι η ευθύτητα τους. Στην κοινωνία οι άνθρωποι λένε πολλά ψέματα και δεν εκφράζουν τα πραγματικά τους συναισθήματα γι' αυτό και ήθελα στην ταινία μου οι άνθρωποι να είναι όσο λιγότερο γίνεται υποκριτές. Προσπαθούν λοιπόν να πουν τα πράγματα απλά. Αυτό που αναστατώνει κυρίως τους θεατές είναι ακριβώς το γεγονός πως πρόκειται για τόσο ευθείς χαρακτήρες.

Ο Πασκάλ Γκρεγκορί μοιάζει να ήταν η μόνη και ιδανική επιλογή για τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Γράψατε τον ρόλο πάνω στον συγκεκριμένο ηθοποιό;

Όντας καταρχήν λογοτέχνης, δεν μπορώ να γράφω σκεπτόμενος έναν ηθοποιό. Αφού λοιπόν τελειώσω το σενάριο τότε ψάχνω για τον ηθοποιό που θα ερμηνεύσει το ρόλο. Τώρα μετά την ταινία, πράγματι, δε θα μπορούσα να φανταστώ κάποιον άλλο από τον Πασκάλ Γκρεγκορί. Ξέρετε, και άλλοι ηθοποιοί ήθελαν το ρόλο αλλά αυτό που μου άρεσε στον Γκρεγκορί ήταν η παιδικότητα του. Είναι παιχνιδιάρης και ταυτόχρονα αθώος. Είναι πολύ αρρενωπός αλλά τα μάτια του είναι αθάνασαν μικρού παιδιού. Και ο χαρακτήρας μου δεν θέλει να μεγαλώσει,

μοιάζει με ένα παιδί θέλει να τα έχει όλα. Είναι ένας δύσκολος ρόλος γιατί μπορεί να γίνει ενοχλητικός και βαρετός. Γι' αυτό χρειαζόμουν κάποιον με την ελαφρόδα του Γκρεγκορί. Αν ήταν κάποιος πολύ σοβαρός θα ήταν μια άλλη ταινία. Και ήταν επίσης ανοιχτόμυαλος όσον αφορά τις ερωτικές σκηνές. Στη Γαλλία δεν υπάρχουν πολλοί ηθοποιοί για ένα τέτοιο ρόλο.

Τελικά βρήκατε τον ορισμό της κανονικότητας μετά το τέλος της ταινίας;

Μα δεν υπάρχει για κανέναν, αυτό που λέμε φυσιολογικό. Δεν σημαίνει τίποτα η κανονικότητα. Πρόκειται για εικονική πραγματικότητα. Και άλλωστε ποιος αποφασίζει τι είναι κανονικό; Όλοι έχουμε αμφιβολίες και ολοένα περισσότερες. Γι' αυτό είναι δύσκολο να ζήσεις σήμερα στην κοινωνία. Προσπαθούν να ταξινομήσουν και να εξηγήσουν τα πάντα ενώ αυτό που υπάρχει είναι οργανωμένο χάος.

Στο τέλος της ταινίας ευχαριστείτε την Ζαν Μορώ. Τι είναι αυτό που της «οφείλετε» αν μπορούσατε να το μοιραστείτε μαζί μας; Η Ζαν Μορώ είναι πρόεδρος της EQUINOX, μιας οργάνωσης για σεναριογράφους. Επιλέγουν κάποιους από όλη την Ευρώπη και τους βοηθούν να βελτιώσουν το σενάριο του. Έτσι επέλεξαν και μένα όταν ολοκλήρωσα τη συγγραφή για να λύσω κάποια προβλήματα που είχα, παίρνοντας μαθήματα δραματολογίας. Ήταν αυτή που αποφάσισε να μην πεθαίνει μια ηρωίδα της ταινίας μου όπως γινόταν στην αρχική βερσιόν του φιλμ. Μου είπε ότι ο κόσμος την συμπαθεί και να μη τη σκοτώσω, ενώ εγώ ήθελα να τελειώνει η σκηνή με αίμα. Και μου είπε: Όχι, το φιλμ σου είναι κωμωδία, μην βάλεις μέσα θάνατο. Σκέφτηκα ότι ίσως είχε δίκιο και το άλλαξα. Να φανταστείτε ότι όταν έγραφα το φιλμ, νόμιζα ότι ήταν ένα μεγάλο δράμα. Ακόμα εκπλήσσομαι που ο κόσμος γελάει σε κάποιες σκηνές της ταινίας. Ξέρω καλά την κωμωδία, και στο φιλμ μου δεν υπάρχει φάρσα, ούτε κανείς από τους ήρωες είναι «καρτούν».

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Ρετροσπεκτίβα

Γέρζι Σκολιμόφσκι

Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: Σκολιμόφσκι
Rysopis Skolimowskiego

του Jerzy Kolat (Πολωνία, 1992)

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 13:30

Εγκατάλειψη / Walkower

(Πολωνία, 1965)

Όταν το τρένο στο οποίο ταξιδεύει, καθυστερεί στο Πλοκ, εξαιτίας μιας αυτοκτονίας, ο 30χρονος Αντρέι Λέσιτς αναγνωρίζει στην αποβάθρα μια γνωστή του κι αποφασίζει να διακόψει το ταξίδι του. Η κοπέλα συστήνει τον Αντρέι -του οποίου το μοναδικό εισόδημα προέρχεται από τα βραβεία που κερδίζει σε ερασιτεχνικούς αγώνες πυγμαχίας- στο διευθυντή του νέου βιομηχανικού συνεταιρισμού της πόλης, ο οποίος του προσφέρει μια θέση μηχανικού. Ο Αντρέι διστάζει, γνωρίζεται, όμως, με τον προπονητή της πυγμαχίας, και δέχεται να πάρει μέρος στο πρωτάθλημα των εργοστασίων, όπου και κερδίζει τον πρώτο του αγώνα... Η ταινία έλαβε το Μεγάλο Βραβείο, εξ ημισείας με το Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ουδέν, στο Φεστιβάλ του Άρνερ της Ολλανδίας 1965.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 14:15

Ο μικρός Άμλετ / Hamlet

(Πολωνία, 1959-60 - Μικρού μήκους)

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 14:30

Ψηλά τα χέρια! / Rece do gory (1st version)

(Πολωνία, 1697)

Πέντε γιατροί συγκεντρώνονται για να γιορτάσουν την επέτειο της μέρας που πήραν το πτυχίο τους. Οι τέσσερις είναι επιτυχημένοι, ενώ ο πέμπτος, ο Αντρέι Λέσιτς, δουλεύει ως κτηνίατρος κι έχει περιθωριοποιηθεί, γιατί κάποτε ανάρτησε μια γιγαντοαφίσα που κορόιδευε τον Στάλιν. Ο Αντρέι προσκαλεί την παρέα να αναζητήσουν έναν παλιό τους συμφοιτητή...

Επιλεγμένη για το διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ Βενετίας 1967, η ταινία μπλοκαρίστηκε από τις πολωνικές Αρχές λίγες μέρες πριν την έναρξη του Φεστιβάλ και απαγορεύτηκε για 14 χρόνια. Το 1981, όταν άρθηκε η απαγόρευση, ο Σκολιμόφσκι παρουσίασε μια νέα εκδοχή, προσθέτοντας έναν πρόλογο κι έναν επίλογο. Ο ίδιος την θεωρεί την καλύτερή του ταινία.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 14:40

Διάλογος 20-40-60 / Dwadsat' rocn

(Τσεχοσλοβακία, 1968)

Πρώτο επεισόδιο της σπονδυλωτής ταινίας *Διάλογος 20-40-60* με πρωταγωνιστή τον Jean-Pierre Léaud στον ρόλο ενός τραγουδιστή της ποπ.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 18:45

Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: ουδέν / Rysopis

(Πολωνία, 1964)

Η ταινία γυρίστηκε όταν ο Skolimowski σπούδαζε ακόμα κινηματογράφο και περιγράφει τις τελευταίες ώρες που απομένουν σε έναν νέο πριν παρουσιαστεί στο στρατό. Ταινία αποκάλυψη (η οποία εντυπωσίασε πολύ τον Γκοντάρ), ενός από τα μεγαλύτερα ταλέντα της δεκαετίας του '60.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 19:15

Ρήγας, Ντάμα, Βαλές / König, Dame, Buhe

(Γερμανία-ΗΠΑ, 1972)

Ο έφηβος Φρανκ, έχοντας μείνει ορφανός, πηγαίνει να βρει το θείο του, Τσαρλς, πλούσιο έμπορο ανδρικών ρούχων που ζει στο Μόναχο, παντρεμένος με την όμορφη Ιταλίδα Μάρτα. Ο Φρανκ, αφελής, γκαφατζής και υπερβολικά μύωπας, τακτοποιείται σε μια πανσιόν, δουλεύει στο κατάστημα του θείου του και ερωτεύεται την προκλητική θεία του. Στην πανσιόν γνωρίζεται με τον καθηγητή Ρίτερ, ο οποίος, έχοντας ανακαλύψει έναν τύπο συνθετικού δέρματος, προτείνει στον Τσαρλς να χρηματοδοτήσει την εφεύρεσή του και να κατασκευάσουν κούκλες βιτρίνας για το μαγαζί του.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Βακούρα, 23:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Κώστας Χαριτάτος

για τη μουσική της ταινίας 17 στα 18

Ποια αίσθηση της ταινίας θέλατε να κάνετε μουσική;

Νομίζω εκείνη την πρώτη που ένωσα βλέποντας το πρώτο μοντάζ. Ταχύτητα, ρεαλισμός και χιούμορ. Και μια ελαφράδα. Όχι και τόσο άβολη μα πολύ φρέσκια και που διέπεται από νόμους αόρατους που κάνουν τους ήρωες να φέρονται και να αντιδρούν μ' έναν συγκεκριμένο τρόπο. Έτσι γράφτηκε μια μουσική που παίζει με την κατάσταση και αποφεύγει συστηματικά να εμπλακεί στον συναισθηματικό κόσμο των ηρώων. Μια μουσική που τρέχει στον εσωτερικό τους μετρονόμο. Σαν ανοιχτό τρανζιστοράκι εντός τους, που ακούγεται ερήμην τους, που δεν θέλει να παίξει κανένα συναίσθημα και πάντως δεν περιγράφει. Μόνο συμμετέχει σαν βιορυθμός.

Η αλήθεια είναι πως αν και μπήκα αργά στην ταινία και πολλά πράγματα θα ακουστούν αλλιώς αργότερα στις αίθουσες, τα βρήκαμε πολύ γρήγορα με τον Μίμη (Κουγιουμτζή). Η οπτική μας ήταν ταυτόσημη. Είχαμε μια παρέα παιδιών και ό, τι ξεχωριστό για τον καθέναν συνέθετε μια εικόνα για όλους. Διάλεξα λίγο πιο ροκ αποχρώσεις, έναν garage ήχο, για αν τους διαφοροποιήσω από τους συγγενείς ηχητικούς τόπους των άλλων, γιατί αυτοί εδώ οι ήρωες π'αγάπησα έχουν ένα τσαγανό. Μια μαγκία αλλιώτικη. Σκέφτηκα τις αναλογίες μου της δικής μου εφηβείας, τις στραπάτες, τις βρήκα λίγο πιο...acid και τα πρόσθεσα.

Δημήτρης Αθανίτης

για την επιλογή-επιμέλεια της μουσικής στην ταινία 2000+1 στιγμές

Η ταινία έχει τη λογική του ντοκουμέντου, ως εκ τούτου η άποψη που υπήρχε για τη χρήση της μουσικής ήταν να είναι μια μουσική των χώρων. Η μουσική ήθελα να δηλώσει την αίσθηση των χώρων όπου εκτυλίσσεται η ταινία. Ποια μουσική συνδέουμε συνήθως με κάποιον που πηγαίνει το πρωί με το αυτοκίνητο του στη δουλειά του; Ποια μουσική μπορεί να ακούει ένας φοιτητής που είναι μόνος το βράδυ στο δωμάτιό του και διαβάζει; Μια τέτοια αίσθηση επιδιώκεται να υπάρχει στην ταινία. Και επειδή η ταινία έχει κεντρικό θέμα την παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 2000, υπάρχει και μια ιδιαίτερη σχέση της μουσικής με τα κλισέ τα μουσικά τέτοικων ημερών, τις εορταστικές μουσικές που ακούει κανείς στην τηλεόραση, στο ραδιόφωνο, στους δρόμους. Με το τρόπο αυτό επιδιώκεται να δοθεί το κλίμα της παραμονής της Πρωτοχρονιάς και η μουσική να λειτουργήσει σαν ένα κομμάτι του ηχητικού μπαγκράουντ της ταινίας, το οποίο είναι αρκετά δουλεμένο και για την ταινία σημαντικό.

Συνεντεύξεις: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

17 στα 18

του Μίμη Κουγιουμτζή

Μια παρέα τεσσάρων αγοριών, που μόλις τέλειωσαν το Λύκειο, ζουν το τελευταίο τους «ινδιάνικο» όπως το λένε καλοκαίρι της ανεμελιάς. Λίγο πριν πάρουν τις μεγάλες αποφάσεις για το μέλλον τους. Λίγο πριν τη μέρα που πρέπει, όπως λέει ο ποιητής, «να πούνε το μεγάλο ναι ή το μεγάλο όχι». Ανάμεσα σε ρέιβ πάρτι, επιπόλαιες γκομενοδουλειές και σκόρπιες, αμήχανες σκέψεις για τη ζωή τους, μεσολαβούν οι καθιερωμένες κόντρες με τους γονείς, οι οποίοι -αν και μακριά από το αυταρχικό πρότυπο- έχουν τις δικές τους προσδοκίες για το μέλλον των παιδιών τους. Πιεσμένοι από τις καταστάσεις, απασύρονται με τις σκηνές τους σε μια απόμακρη παραλία, μακριά από τις συμβουλές των μεγάλων. Η ανεμελιά της ηλικίας τους τους κάνει να ξεχωρίζουν, να είναι «φευγάτοι», βιώνοντας τη δική τους καθημερινότητα «σε όλο της το μεγαλείο». Όλα όμως ανατρέπονται όταν ο πιο ζωηρός της συντροφιάς μπλεχτεί στα δίχτυα του έρωτα μιας σούπερ γκόμενας, που μια συμμορία ντίλερς χρησιμοποιούν σαν «κράκτι». Η κοπέλα «του την πέφτει χοντρά», αυτός «μασάει» και του πασάρεϊ το «πράμα»...

Γυρισμένη στη σημερινή Αθήνα με φυσικούς φωτισμούς και ρεαλιστικό σκηνικό περίγυρο, το 17 στα 18 είναι μια χαμηλού κόστους ταινία ανεξάρτητης παραγωγής (S.M.Art - Art Media) που περιλαμβάνει κυνηγητά, εκβιασμούς, απρόβλεπτες καταστάσεις, αλλά και ευτράπελα περιστατικά που αντιμετωπίζει η γενιά τους, όπως τα περιγράφουν οι δύο νεαροί σεναριογράφοι, ο Αλέξανδρος Γραμματόπουλος (που συνεργάζεται με τον Μίμη Κουγιουμτζή στη σκηνοθεσία) και η Ελένη Λαζάρου, καθώς προβάλλονται σε μια ποπ αισθητική, με ζωηρά χρώματα και έντονα σχήματα, «πλησιάζοντας πολλά στοι-

χεία καρτούν και υπερβολής που χαρακτηρίζουν τη νέα γενιά». Οι γρήγοροι ρυθμοί -στη δράση όσο και στο μοντάζ- συνοδεύονται από τη μοντέρνα μουσική του Κώστα Χαριτάτου που αγγίζει τον παλμό των σημερινών πιτσιρικάδων. Στους κεντρικούς ρόλους πρωταγωνιστούν οι πρωτοεμφανιζόμενοι «πλην πολλά υποσχόμενοι» (σύμφωνα με τον Μίμη Κουγιουμτζή που τους επέλεξε) Μιχάλης Γεωργακόπουλος, Πάρης Λύκος, Φοίβος Παπαδόπουλος και Πέτρος Χυτήρης. Το καστ συμπληρώνει επίσης τους Αφροδίτη Αλ Σαλέχ, Θόδωρο Γράμψα, Ελένη Ζιώγα, Βαγγέλη Χατζηνικολάου κ.ά.

Β.Π.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 18:00

2000+1 Στιγμές

του Δημήτρη Αθανίτη

Την παραμονή της πρωτοχρονιάς του 2000 οι ζωές οκτώ διαφορετικών προσώπων διασταυρώνονται «με τρόπο αναπάντεχο και δραματικό». Της μοίρας τα καμώματα φέρνουν κοντά έναν επιχειρηματία διχασμένο ανάμεσα σε σύζυγο και ερωμένη, έναν ανεπάγγελο που αποφασίζει να γίνει κατά παραγγελία δολοφόνος, ένα παιδί που περιφέρεται στους δρόμους και αρκετούς ακόμα τύπους της πρωτεύουσας, τους οποίους υποδύονται οι Ιερώνυμος Καλετσάνος, Βίκυ Βολιώτη, Μαρία Πρωτόπαππα, Δημοσθένης Παπαδόπουλος, Μαριάννα Κάλμπαρη, Αντώνης Ραμπαούνης και ο μικρός Αλέξανδρος Μήτσος σε πρώτη κινηματογραφική εμφάνιση.

Ταυτόχρονα ολοκληρώνει ο πλανήτης γιορτάζει την καινούργια χιλιετία, θέλοντας περισσότερο να ξεκάσει την πραγματικότητα που ζει, «εναποθέτοντας ελπίδες και πόθους σε μια στιγμή που προβάλλει σχεδόν μαγική». Εμμένοντας στην προσωπική του οπτική για τη σημερινή οικεία, πλην αθέατη Αθήνα, σε κάδρα αφησιδίωτα, σχεδόν ψυχρά, σε χαρακτήρες ατελείς και σχέσεις μισοφωτισμένες, ο Δημήτρης Αθανίτης (Αντίο Βερολίνο, Καμιά Συμπάθεια για το Διάβολο, Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας), καταπιάνεται για άλλη μια φορά με ανθρώπους «εγκλωβισμένους στο μικρόκοσμό τους, χωρίς αίσθηση της πραγματικότητας που τους περιβάλλει, που προσπαθούν να επιβιώσουν κινούμενοι περισσότερο από ένστικτο, απαντώντας στις πιέσεις που απειλούν τη ζωή τους». Μόνο που εδώ, βάζοντας δίπλα δίπλα τις ιστορίες κάποιων προσώπων που ζουν στη σημερινή Αθήνα, με στιγμές από τη ζωή κάποιων άλλων που ζουν στην Αμβέρσα ή στη Μανίλα, στο Αρκάνας ή στο Αικατερίνεμπεργκ της Ρωσίας, επιχειρεί κοντά στο προσωπικό δράμα, να αντιπαραθέσει το κοινωνικό. «Ο παραλογισμός των ανισοτήτων και των αντιθέσεων αφήνει σημάδια στη ζωή όλων των ανθρώπων, ευνοημένων και χαμένων», σημειώνει ο σκηνοθέτης, για να εξηγήσει το χαρακτηρισμό «πολιτικού ντοκιμαντέρ» που δίνει στην ταινία του, καθώς «...πίσω από τις λαμπερές γιορτές, οι άνθρωποι βιώνουν τον παραλογισμό μιας άλλης πραγματικότητας, αυτόν της πραγματικής ζωής».

Β.Π.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 23:00

“Με φωτογραφία ψυχρή και πλάνα που απομονώνουν τα πρόσωπα μέσα στο χώρο, ο φακός στέκεται στις ιδιαίτερες στιγμές των προσώπων. Αιχμηρά, αλλά χωρίς να τις εξαντλεί. Η ταινία, αν και το συναίσθημα είναι έντονο, δεν θέλει να μείνει εκεί. Θέλει να αντιπαραθέσει τις εκδοχές όλων των προσώπων, αφήνοντας στο θεατή την τελική κρίση.”

Δημήτρης Αθανίτης, σκηνοθέτης

“Ενώ μοιάζει με ψυχρό ντοκιμαντέρ, ουσιαστικά όμως είναι μια ταινία πάνω στο συναίσθημα. Περιγράφει τις προσδοκίες και τα συναισθήματα που οι ήρωες ζουν μόνοι τους, χωρίς να τα ομολογούν ποθενά καθώς, κάποιες στιγμές μόνο, αφήνονται σε αυτά. Όταν είδα την ταινία ολοκληρωμένη, η πρώτη μου αντίδραση ήταν ότι δεν πρόκειται για ελληνική ταινία. Γιατί ενώ χώροι και πρόσωπα είναι πραγματικά, και σχεδόν τυπικά ελληνικά, ταυτόχρονα υπάρχει η αίσθηση ότι όλα βλέπεις μπορούν να συμβαίνουν παντού.”

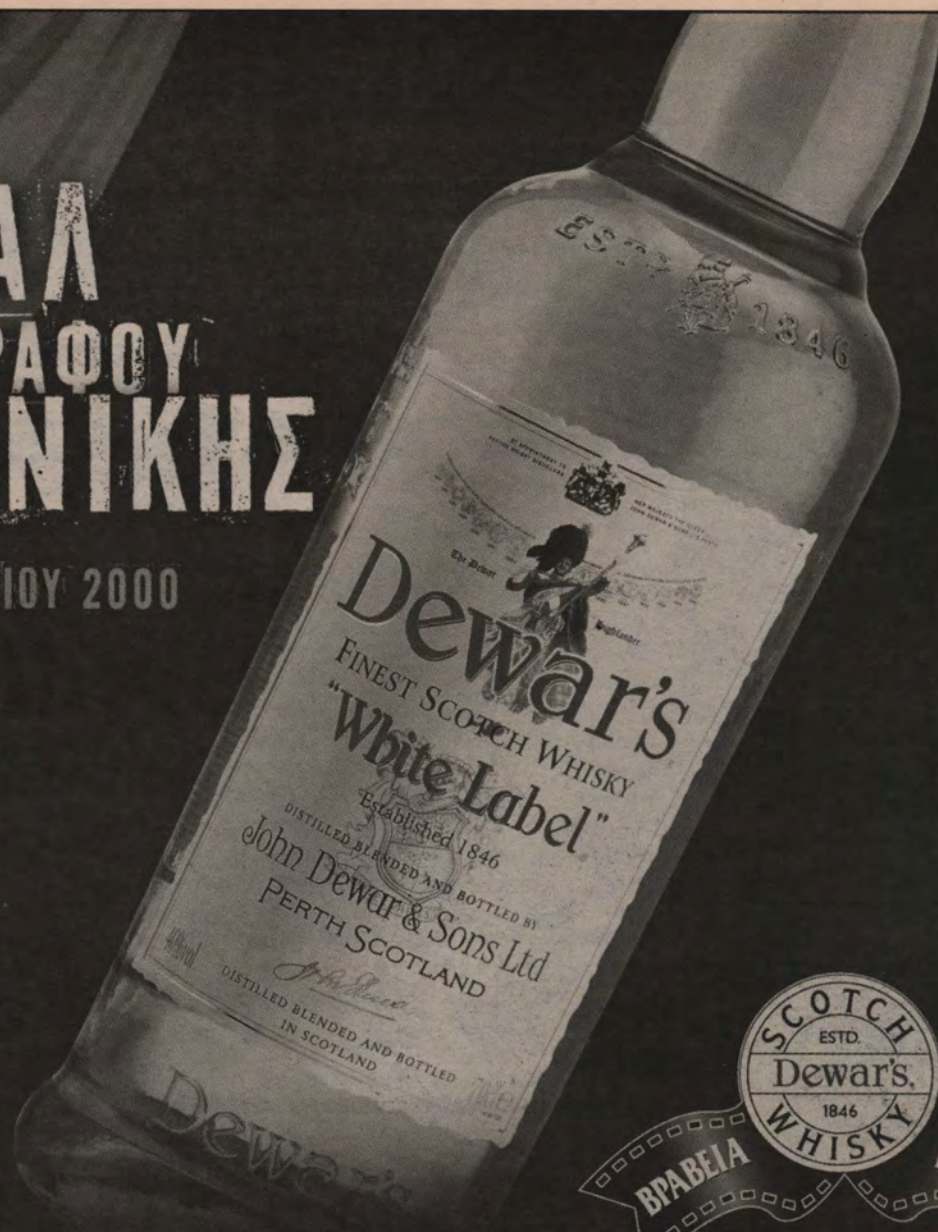
Μαριάννα Κάλμπαρη, πρωταγωνίστρια

• Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και o Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2000

10-19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

Οι Νέοι Ορίζοντες Πίνουν Milko

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ

Κάθε στιγμή είναι στιγμή

Alfa 156 Σας προκαλεί;

0800-500 800

Δίκτυο Alfa Romeo

- 1.6 T.S. 16V - 120 HP • 1.8 T.S. 16V - 144 HP • 2.0 T.S. 16V - 155 HP
- 2.0 T.S. 16V Selespeed - 155 HP
- 2.5 V6 24V - 190 HP

Alfa Romeo
CREDIT

Alfa 156. Μεγαλύτερη ασφάλεια και άνεση, με 4 αερόσακους, ABS με EBD και αυτόματο κλιματισμό. Τέλεια οδική συμπεριφορά, χάρη στις εμπρός τετράπλευρες αναρτήσεις και τις πίσω McPherson. Τεχνολογία αιχ-

μής, με πανίσχυρους κινητήρες, κορυφαίους στην κατηγορία τους. Αισθητική που ξεχωρίζει. Γοητεία που καθηλώνει.

Alfa 156. Σας προκαλεί να την αποκτήσετε τώρα, με την πιο ελκυστική χρηματοδότηση.

Cuore Sportivo

EPT

Η ΕΡΤ στηρίζει τον ελληνικό κινηματογράφο,

Βοηθώντας να γίνουν πραγματικότητα
τα όνειρα των Ελλήνων δημιουργών
για να ταξιδεύουμε στον μαγικό κόσμο
των εικόνων, των ήχων, των συναισθημάτων
καταργώντας σύνορα, αποστάσεις, γλώσσες.

EPT

Χορηγός

www.ert.gr

41^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΗΠΕΙΡΟΣ - ΖΑΓΟΡΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

Ο ALPHA αγαπάει
τον κινηματογράφο

ALPHA

Το Άλφα της τηλεόρασης

Film
Institutions
of South
Eastern
Europe

Κινηματογραφικοί Οργανισμοί
της ΝοτιοΑνατολικής Ευρώπης

Δίκτυο
συνεργασίας για το μέλλον
του κινηματογράφου
στην ΝοτιοΑνατολική Ευρώπη

Η ίδρυση του δικτύου αποφασίστηκε
στην Ύδρα, στις 16 Απριλίου 2000,
στο 1ο Συνέδριο που οργανώθηκε με
πρωτοβουλία του Ελληνικού Κέντρου
Κινηματογράφου.

Το 2ο Συνέδριο πραγματοποιείται στην
Θεσσαλονίκη, από τις 13 έως τις 15
Νοεμβρίου 2000.

- Αλβανία
- Βοσνία Ερζεγοβίνη
- Βουλγαρία
- Κροατία
- Κύπρος
- ΠΓΔΜ
- Ελλάδα
- Ρουμανία
- Σλοβενία
- Τουρκία
- Γιουγκοσλαβία

41ο Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Περίπτερο του FISEE
Προβλήτα-Αποθήκη Γ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου
Πανεπιστημίου 10 • 106 71 Αθήνα • τηλ.: 36 31 733, 36 34 586
fax: 36 35 086, 36 34 336 • E-mail: info@gfc.gr • http://www.gfc.gr

Animal print

by

whalegraphics
DIGITAL IMAGE PRINTING

always in Style

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 32, Τ.Κ. 55 133, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 450 280, FAX: 457 227
e-mail: whalegraphics@imagine.gr / web: www.imagine.gr/whalegraphics

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΖΑΡΟΚΩΣΤΑ

Ένα κομματάκι
ουρανός

Μυθιστόρημα

Ήρωες πιασμένοι στη δί-
νη των καιρών και στα α-
διέξοδα του προσωπικού
πάθους. Η πορεία μιας οι-
κογένειας τα ενενήντα τε-
λευταία χρόνια του Ελλη-
νισμού. 1908, Μικρά Ασία,
επαρχία Βιθυνίας – 1998, Αθήνα. Η Ελλάδα κι απ' τις
δυο μεριές της θάλασσας. Ένα συναρπαστικό μυθιστό-
ρημα που μας αγγίζει όλους.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ζαλόγγου 11, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 330.12.08 – FAX: 382.25.30
www.kastaniotis.com e-mail: info@kastaniotis.com

Ο Αδάμ και η Εύα στα ελληνικά βουνά

Θανάσης Αντωνίου, σκηνοθέτης της ταινίας *Χαμένος Παράδεισος*

Στην πρώτη του παρουσία στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ο Θανάσης Αντωνίου έρχεται να εκφράσει τον προβλημασμό του για τον εγκλωβισμό των ανθρώπων στο σύστημα, για την ευκολία με την οποία δίνουμε το χαρακτηρισμό «νορμάλ» ή όχι στους διαφορετικούς από εμάς και για την αδιαφορία απέναντι στη φύση.

Πείτε μας κάποια πράγματα για το γύρισμα.

Το φιλμ έγινε κάτω από πολύ σημαντικές δυσκολίες στη λήψη των σκηνών, καθώς το σύνολο των γυρισμάτων έγινε σε υψόμετρο 2000 μέτρων και κράτησε περίπου δυο μήνες. Οι ωραίες λίμνες και τα καταπληκτικά νερά που βλέπετε ανήκουν στην ορεινή Ευρυτανία. Αντιμετωπίσαμε πάμπολλους φυσικούς κινδύνους, από το ποτάμι, τα φίδια, τις φωτιές και ότι άλλο φαντάζεστε ότι μας περιέβαλε στο όρος Καλιακούδα. Είναι χαρακτηριστικό πως η Κατερίνα Μουτοότσου κοκάλωσε από το κρύο μπαίνοντας στη λίμνη, αφού η θερμοκρασία βρισκόταν στους -20 βαθμούς Κελσίου του Μάιο που γυρίζαμε. Κι εμένα το ποτάμι με «κατέβασε» μια φορά. Σε γενικές γραμμές ζήσαμε ακριβώς την περιπέτεια που δείχνει το φιλμ. Βέβαια, να σημειώσω ότι και η

παραγωγή ήταν χαμηλού κόστους. Ευτυχώς, πάντως, εμείς οι 14-15 του συνεργείου ήμασταν μια πραγματική ομάδα και οι συνθήκες υπό τις οποίες δουλέψαμε ήταν οι ιδανικές. Σκεφτείτε ότι κανείς μας δεν ήθελε να φύγει όταν η ταινία τελείωσε.

Ο Πασχάλης Τσαρουχάς είναι ο μόνος άνδρας της ταινίας, ο Αδάμ. Πώς θα τον περιγράψετε; Είναι ένας άνθρωπος που επιθυμεί να ξεφύγει από το σύστημα, φτιάχνοντας έναν δικό του κόσμο. Όμως, το ίδιο σύστημα θα τον βρει και θα τον απορροφήσει, θα τον φέρει κάτω έστω και νεκρό. Αυτά συμβαί-

νουν εδώ κι αιώνες και δεν έχουν σταματήσει ποτέ. Οι άνθρωποι ομαδοποιούνται σε κράτη ή όπως αλλιώς και δεν τους επιτρέπεται να διαχωριστούν. Ο πρωταγωνιστής, κατά την αντίληψη όλων, είναι ένας τρελός. Όμως, η αλήθεια είναι ότι είναι ο πιο φυσιολογικός. Ο εγκλωβισμός των γυναικών στο βουνό γίνεται για να μην του ξεφύγουν και σιγά σιγά να τις πείσει να αποδεχθούν το σχέδιό του. Ωστόσο,

πάντα υπάρχει κάποια διέξοδος. Παράλληλα στην ταινία θέλησα να δείξω και κομμάτια φύσης, που δυστυχώς λίγο καιρό μετά κήκαν στις πυρκαγιές. Γι' αυτό και την αφιερώνω στη μνήμη αυτών των χαμένων δασών.

Ο Αδάμ ψάχνει την Εύα του με στόχο την αναπαραγωγή. Τι θέλατε να τονίσετε μ' αυτό; Ο ήρωας είναι συγκεκριμένος και έχει συνδέσει την ερωτική πράξη με τη γέννηση ενός παιδιού. Όποια γυναίκα δεν κάνει παιδιά δεν του «κάνει». Δεν είναι χριστιανικό το μήνυμα. Απλούστατα, για να ζήσει ο κόσμος πρέπει να γεννηθούν παιδιά, που θα ζήσουν σε ένα άλλο περιβάλλον, σε έναν άλλο πολιτισμό και δε θα χρησιμοποιηθούν ως πειραματόζωα. Μόνο έτσι θα υπάρξει αναγέννηση του ανθρωπίνου είδους.

Η ταινία είναι ιδιωτική παραγωγή. Τι σημαίνει αυτό και ποιο το μέλλον της όσον αφορά τη διανομή;

Ευτυχώς γεννιέται ένας πυρήνας ανθρώπων που επενδύουν στο ελληνικό σινεμά. Το Κέντρο υπάρχει, είναι ένας θεσμός, αλλά δεν λείπουν προβλήματα σχετικά με τις κρατικές, αλλά και τις ανθρώπινες αδυναμίες. Ο Βασίλης Αλατάς, ο παραγωγός μου, έχει κι άλλες δυο ταινίες όπου έδωσε χρήματα. Εμείς γυρίσαμε και σε original αγγλική γλώσσα, χωρίς ντουμπλάζ, και έχουμε προσυμφωνία με μια αμερικανική εταιρεία για διανομή μέσω του βίντεο.

Συνέντευξη: Δημοσθένης Ξιφιλίνος

Η κωμωδία ως πασπαρτού

Νίκος Ζαπατίνας, σκηνοθέτης της ταινίας *Ένας κι ένας*

Από τους πιο έμπειρους μάστορες στην παραγωγή εικόνας στη μεγάλη και στη μικρή οθόνη, ο Νίκος Ζαπατίνας υπογράφει ταινίες (*Feed Back*, *Νταντάδες*, *Ιάκωβος και Κική*) που σταχυολογούν μερικές από τις πλέον αξιόλογες στιγμές της σύγχρονης ελληνικής κωμωδίας. Θυμηθείτε τις αμίμητες φιγούρες των Βαγγέλη Καζάν, Θύμιου Καρακατσάνη και Νικήτα Τσακίρογλου στους *Νταντάδες* το 1979, σε σενάριο Γιώργου Σκούρη. Ακόμα και οι τηλεοπτικές δουλειές του (*Χρόνια Πολλά Γλυκιά μου* της Μάρως Βαμβουνάκη, *Παγίδες του Καλοκαιριού* του Τζίμι Κορίνη, *Πολίτης Κλυν* και πάνω 60 ντοκιμαντέρ) διακρίνονται για την επιμελημένη παραγωγή και σκηνοθεσία τους.

Στις περισσότερες δουλειές σας, κυρίως τις κινηματογραφικές, επιμένετε στην κωμωδία. Το χιούμορ είναι ένας τρόπος να «περνάτε», να επικοινωνείτε με τον κόσμο. Ένα «πασπαρτού». Με το χιούμορ μπορείς να πεις τα πιο σκληρά πράγματα χωρίς να παρεξηγηθείς. Αρκεί βέβαια να έχεις ήθος, να μη θίγεις ανθρώπους... Βλέποντας τις αντιδράσεις του κοινού στην αίθουσα, είδα ότι μπορώ να κά-

νω ένα διάλογο μαζί του, ότι ο λόγος που χρησιμοποιήσα επικοινωνεί. Αυτό μου δίνει θάρρος για τις επόμενες δουλειές μου.

Επικεντρώνοντας την προσοχή σας στους χαρακτήρες, πολλοί χαρακτηρίζουν τις ταινίες σας ως ταινίες ρόλων;

Το στοιχείο άνθρωπος με ερεθίζει ιδιαίτερα. Παρότι στα ντοκιμαντέρ έχω τραβήξει δέν-

δρα και βουνά, δηλαδή τα άψυχα, ο άνθρωπος παράγοντας με ενδιαφέρει. Ο θεατής με το χαρακτήρα ταυτίζεται εξάλλου... Αρκεί ο ρόλος να είναι αναγνωρίσιμοι, υπαρκτοί, έστω λίγο «διογκωμένοι» -ποιητική αδεσφία να κεντρίσουμε το ενδιαφέρον του...

Με ποιο κριτήριο εμπιστευτήκατε μια σχετικά νέα εταιρεία παραγωγής, όπως είναι η ΜΥΘΟΣ; Απαντώντας αντίστροφα, θα έλεγα ότι είναι οι άνθρωποι της ΜΥΘΟΣ που με εμπιστευθήκαν... Ο Διονύσης Σαμιώτης και ο Τάσος

Βασιλείου, με προτροπή βεβαίως του Γιώργου του Τζιώτζου, μόλις διάβασαν το σενάριο, με πίστεψαν και το προώθησαν στην παραγωγή. Μου έδωσαν το έναυσμα. Τους ευχαριστώ ιδιαίτερα όπως και όλους τους συνεργάτες.

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

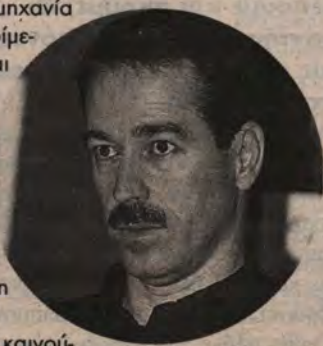
Βασίλης Μπούτος

για την ταινία *Ένας κι ένας*

Ένιωσα ευχάριστη έκπληξη, αλλά και αμηχανία από το πρώτο πλάνο, καθώς άλλα περίμενα να δω κι άλλα έβλεπα να ξετυλιγονται στην οθόνη. Με ξάφνιασε το ήθος της εικόνας. Με έδελξε η εικαστική δομή της. Έβλεπα ένα τοπίο, ελληνικό αλλά και υπερτοπικό συγχρόνως...

Με ένα απλό, αλλά έξυπνο εύρημα, ο Ζαπατίνας χτίζει την αφήγησή του, έχοντας για πρωταγωνιστές δύο ηθοποιούς, που όντως ποιοούν ήθος από την πρώτη στιγμή που εμφανίζονται στην οθόνη...

Αν τώρα, μπορέσει ο σκηνοθέτης σε ένα καινούριο μοντάζ να κόψει τις ατάκες που δίνουν την ψευδή εντύπωση ότι η Ελλάδα είναι χώρα του «μαλακοπούστου», θα κερδίσει το παιχνίδι του ήθους που από το πρώτο πλάνο έρχεται να συνοδεύει το δημιούργημά του.

Μιλούν οι συγγραφείς

Άρης Σφακιαννάκης για την ταινία *Χαμένος Παράδεισος*

Ολόκληρης των γρήφων θα βρει εδώ τον Χαμένο Παράδεισό του. Από την πρώτη κιόλας σκηνή, ένα δεμελιώδες ερώτημα πλανάται: Ποιός σκότωσε την Εύα; Και γιατί; Μέσα σ' ένα περιβάλλον επίσης γριφώδες (που βρίσκονται αναρωτιέται ο θεατής αυτά τα παραδείσια όντως κοπία;) ο Πασχάλης Τσαρουχάς ξετυλίγει με άνεση το δίχτυ του ψυχολογικοκινητικού του ταλέντου αδρέκοντας υπάρξεις δηλκές που καρφισώνουν στο τελάρο του με τρίαίνα ως άλλες πέρκες ποταμίσιας.

Βίτσια γυναικών

του Νίκου Ζερβού

Η Εύα ασχολείται με τις δημόσιες σχέσεις. Δεν τρέφει ιδιαίτερη εκτίμηση προς το ανδρικό φύλο, διατηρεί όμως μια σχέση με τον Υπουργό Οικονομικών για να καλύπτονται οι ανάγκες της. Το alter ego της Εύας είναι η Λίλι, ζωγράφος στο επαγγελμα, η οποία ζωγραφίζει μόνο γυμνούς άντρες, προκαλώντας έτσι τη ζήλια του άντρα της. Η τρίτη γυναίκα θα προστεθεί στην παρέα από μια τυχαία γνωριμία της Εύας σ' ένα κομμωτήριο. Η Μαρία είναι μια γυναίκα καταπιεσμένη, χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις από τη ζωή, που δέχεται παθητικά το ξύλο και τις βρισιές του άντρα της. Τέλος, η Ελένη, δικηγόρος, η οποία δεν ασκεί καμία εξουσία στο σύντροφό της. Αν' τη στιγμή που θα ενώσουν τις δυνάμεις τους, τίποτα δεν θα μπορεί να σταματήσει τις τέσσερις φίλες να ζήσουν όπως αυτές θέλουν...

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Βακούρα, 19:00

Θηλυκή εταιρεία

του Νίκου Περάκη

Έξι συναισθηματικά και σεξουαλικά ανεκτόνωτες γυναίκες, σύζυγοι μικρών και μεγάλων παραγόντων μιας επαρχιακής πρωτεύουσας, αντιμετωπίζουν την πλήξη και την αδιαφορία των συζύγων τους με κομμωτήριο, χαρτί και κουτσομπολιά. Όταν η ανομοιογενής γυναικοπαρέα αποφασίζει να μεταφέρει τη ροτόντα της μηρίμπας από τα άδυτα του κομμωτηρίου της Λίας στο προικώο δυάρι της Άννας Μαρίας, η ερωτική δραστηριοποίηση των φιλενάδων γίνεται πλέον θέμα επίπλωσης και συντονισμού.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Βακούρα, 21:00

Άγγελος των πρώτων ημερών το νέο βιβλίο του Λευτέρη Ξανθόπουλου

Τη Δευτέρα 13 Νοεμβρίου 2000, ώρα 7 το απόγευμα, στην Αποθήκη Γ, Προβλήτα (διοργάνωση: Βιβλιπωλείο ΙΑΝΟΣ) ο σκηνοθέτης-συγγραφέας Λευτέρης Ξανθόπουλος παρουσιάζει το μυθιστόρημά του «Άγγελος των πρώτων ημερών» των εκδόσεων «ΝΕΑ ΣΥΝΟ-

ΡΑ» - Α.Α. ΛΙΒΑΝΗ. Για το βιβλίο θα μιλήσουν ο Μιχάλης Δημόπουλος και ο συγγραφέας Θέμης Λιβεριάδης, ενώ θα προβληθεί επιλογή αποσπασμάτων από ταινίες του σκηνοθέτη, σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου.

«Αφήνω στο συρτάρι τις φωτογραφίες, γλιστράω κάτω από το τραπέζι, ξαπλώνω και σπκύνω το βλέμμα προς τα πάνω. Στο κενό διάστημα ανάμεσα στις διαγώνιες τραβέρσες και την ξύλινη επιφάνεια του τραπεζιού, ξεχωρίζει η άκρη ενός περιοδικού. Απλώνω το χέρι και τραβάω το έγχρωμο έντυπο. Γυρνάω μπρούμυτα στο πάτωμα και το ξεφυλλίζω. Μπροστά μου, στο εξώφυλλο, μια γυναίκα με κοιτάει στα μάτια με ένα τρόπο που δε με έχει κοιτάξει καμιά γυναίκα ως τώρα. Φοράει ένα ριγέ μπικίνι που αποκαλύπτει περισσότερα από όσα κρύβει. Χαμογελάει και τα δόντια της είναι κάτασπρα. Ανοίγει τα χέρια σαν να θέλει να με αγκαλιάσει. Ο τίτλος χορεύει μπροστά μου.»

Ο Λευτέρης Ξανθόπουλος γεννήθηκε το 1945 στην Αθήνα. Σπούδασε νομικά στο πανεπιστήμιο Αθηνών και κινηματογράφο στο Λονδίνο. Δημοσίευσε τις ποιητικές συλλογές «Αντίψυχα», τις «Περιπέτειες Πλανόδιου Σωματοφύλακα Ονειρών», «Το Κόκκινο Δωμάτιο» και άλλα. Σκηνοθέτησε τις ταινίες *Καλή Πατρίδα*, *Σύντροφε* και *Ο Δραπέτης*. Η φιλμογραφία του συμπληρώνεται από τις ταινίες μικρού μήκους, *Ελληνική Κοινότητα Χαϊδελέβερης*, *Ο Γιώργος από τα Σωτηριάνικα*, *Στα Τουρκοβούνια*, *Επί Κολωνών*. Επίσης τα πορτραίτα των ποιητών Μίλτου Σαχτούρη: *Ποιος είναι ο Τρελός Λαγός* και Μιχάλη Κατσαρού: *Σκοτεινός Συνωμότης* και την ταινία *Διαδρομές για τον Παύλο Ζάννα*.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Code inconnu
Code unknown
Michael Haneke
FRANCE/AUSTRIA, 2000

Michael Haneke is one of contemporary cinema's most rigorously intelligent filmmakers. In scathing critiques like *The Seventh Continent*, *Benny's Video* and *Funny Games*, he clinically dissects those aspects of modern society which lead some uncharacteristic and violent rampages. He provides no psychological analysis of this behaviour, refusing to capitulate to notions of individual aberration. For him, the problem of a society whose empty values lead to wanton acts is one we all must share.

Code inconnu is recognizably a Haneke film but whereas much of his previous work placed an extremely violent act at the centre, here the violence is more subtle and psychological in nature. In a kaleidoscope of tales, some interrelated, some not, Haneke delivers a sobering reflection on the nature of action and obligation. The events of the film are propelled by a fascinating opening scene where a triad of characters and stories intersect. Jean, a young man determined to escape his father's farm, argues on the street with his sister-in-law, Anne. Angrily he tosses a piece of paper into the lap of a woman begging in the street. This gesture is noticed by a bystander who asks him to apologize. Haneke proceeds to fill in the details: the street woman is an illegal immigrant from Romania, the man lives in Paris with his African family, and Anne is an actress married to war photographer constantly away on assignment. Fragments of these tales are followed, left incomplete, and replaced by others. At times, *Code inconnu* has the feel and form of an essay, of shards of reality being mined for their meaning. Haneke is determined to depict those random actions that intersect with and actually influence other lives, but the most disturbing idea at work here is that of responsibility. Haneke's provocative handling of this subject shows him to be one of the most intelligent filmmakers at work today.

Dimitri Eipidis

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Η ληστεία / Der Überfall

του Φλόριαν Φλίκερ (Αυστρία, 2000)

Καταχρεωμένος, ο Αντρέας έχει άμεση ανάγκη από χρήματα. Αποφασίζει, λοιπόν, να κάνει μια ληστεία. Μπαίνει σ' ένα μικρό ραφείο και βγάζει το όπλο του, συνειδητοποιώντας την ίδια σχεδόν στιγμή ότι μάλλον δεν υπάρχουν και πολλά στην ταμειακή. Ύστερα δε από μια σύντομη κουβέντα με τον στριμμένο ράφτη και τον ανόητο πελάτη του, ο Αντρέας θα ήθελε να κάνει μεταβολή και να φύγει, είναι όμως αργά.

Αυστριακός κινηματογράφος

Πάυλος Ζάννης, 13:00 & 20:00

Το νησί / Seom

του Κιμ Κιντούκ (Νότια Κορέα, 2000)

Η δράση εκτυλίσσεται σε μια απομονωμένη λίμνη, σπαρμένη με μικρά πλωτά καλυβάκια για εκδρομείς ψαράδες. Η Χιτζίν είναι η μουγκή επιστάτης, η οποία ζει πουλώντας το κορμί της στους τουρίστες που επισκέπτονται τη λίμνη. Μια μέρα, καταφθάνει ένας πρώην αστυνομικός, ο Χιουνσίκ, που κρύβει ένα φοβερό μυστικό από το παρελθόν του.

Σκιές στη Νύχτα - Cine Προβλήτα 2, 13:00

Να ζεις ή να πεθαίνεις / Morir (o no)

του Βεντούρα Πονς (Ισπανία, 2000)

Μια σειρά από επτά ανεξάρτητες ιστορίες, που η καθεμιά τους τελειώνει με το θάνατο του βασικού της χαρακτήρα. Και οι επτά ιστορίες διαπλέκονται με τρόπο χιουμοριστικό: κανείς δεν πεθαίνει. Τους δίνει άραγε η μοίρα μια δεύτερη ευκαιρία, ή απλώς παρακολουθούμε τα εγκεφαλικά παιχνίδια ενός σκηνοθέτη σε αναζήτηση μιας καλής υπόθεσης;

Κυρίως Πρόγραμμα - Πάυλος Ζάννης, 15:00

Δίχως στέγη, δίχως νόμο Sans toit ni loi

της Ανιές Βαρντά (Γαλλία, 1985)

Μια νεαρή περιπλανώμενη πεθαίνει από το κρύο. Πρόκειται για ένα θάνατο φυσιολογικό; Αυτό θα ρωτήσει ο αστυνομικός ή ο κοινωνιολόγος. Τι θα μπορούσαμε να μάθουμε γι' αυτήν και για το πώς αντέδρασαν όσοι βρέθηκαν στο δρόμο της;

Αυτό είναι το δέρμα της ταινίας. Η κάμερα προσκολλάται στη Μόνα και παρατηρεί την περιπλάνησή της: μια περιπλάνηση υποχρεωτική, αφού τα σπίτια είναι κλειστά για κείνην...

Spotlight Varda - Cine Προβλήτα 2, 15:30

Η όμηρος / La captive

της Σαντάλ Άκερμαν (Βέλγιο-Γαλλία, 2000)

Η Αριάν ζει με τον Σιμόν σ' ένα μεγαλοπρεπές διαμέρισμα του Παρισιού, κάτω από παρακολούθηση. Ο Σιμόν θέλει να ξέρει τα πάντα για κείνη, βάζει να τη συνοδεύουν όπου κι αν πάει, και την υποβάλλει σε ατελείωτες ανακρίσεις. Παρ' όλα αυτά, η Αριάν κατορθώνει να διατηρήσει γύρω της ένα χώρο ψυχικής και σωματικής υγείας.

Παραγωγή: Πάουλο Μπράνκο - Πάυλος Ζάννης, 17:30

Άγνωστος κώδικας / Code inconnu

του Μίκαελ Χάνεκε (Γαλλία-Αυστρία, 2000)

Παρίσι. Μια ιδιαίτερα πολυσύχναστη λεωφόρος. Κάποιος ρίχνει ένα τσαλακωμένο κομμάτι χαρτί στα απλωμένα χέρια μιας ζητιάνας. Αυτός είναι ο κρίκος που, για μια στιγμή, θα συνδέσει τις πορείες μερικών πολύ διαφορετικών χαρακτήρων.

Αυστριακός κινηματογράφος - Cine Προβλήτα 2, 18:00

101 Ρέικιαβικ / 101 Reykjavik

Ο Χλίνουρ, ο αντιήρωας αυτής της ντελiriaκής κωμωδίας, στα 28 του χρόνια ζει ακόμα με τη μητέρα του, που του γκρινιάζει κάθε τόσο, αλλά, γενικώς, τον αφήνει να κάνει ό,τι θέλει. Ο Χλίνουρ τα βράδια, συναντά τους φίλους στα μοδάτα μπαράκια της συνοικίας 101 του Ρέικιαβικ. Παρά τις αναρίθμητες κατακτήσεις του, ο Χλίνουρ βλέπει τις γυναίκες ως εξωγήινο είδος. Ωστόσο, η ζωή του δε μέλλει να παραμείνει τόσο απλή...

Αναζητήσεις - Cine Προβλήτα 2, 20:30

Νοικοκυριό άνω κάτω

Good housekeeping

του Φρανκ Νόβακ (ΗΠΑ, 2000)

Ο Ντον και η Ντονατέλα χωρίζουν, μένουν όμως στο ίδιο σπίτι. Ο Ντον είναι άνεργος, κι όλη μέρα γλεντοκοπάει και ανταλλάσσει παιχνίδια με τους

Θάνατος και Έρωτας

φίλους του. Η Ντονατέλα εργάζεται σ' ένα εργοστάσιο κι έχει δεσμό με τη λεσβία υπάλληλο, τη Μάριον. Ύστερα από έναν καθγά με την Ντονατέλα, ο Ντον χτίζει έναν τοίχο μέσα στο σπίτι που το χωρίζει στα δύο.

Σκιές στη Νύχτα - Πάυλος Ζάννης, 22:30

Ένα αληθινό θηλυκό

Une vraie jeune fille

της Κατρίν Μπρεγιά (Γαλλία, 1975)

Η Αλίσ, μαθήτρια σε οικοτροφείο, έρχεται να περάσει τις καλοκαιρινές διακοπές με τους γονείς της στη γαλλική επαρχία. Στο προνιστήριο της οικογένειας εργάζεται κι ένας νεαρός, ο Ζιμ. Ο δουλειές δεν πάνε καλά, αν και το ζεύγος Μπρεγιά είναι πολύ υπερήφανο για να το ομολογήσει, και η αδιάφορη στάση του Ζιμ απέναντι στη δουλειά δε βοηθάει. Η Αλίσ ελκύεται από τον Ζιμ, αλλά φοβάται να του το δείξει.

Γαλλικός κινηματογράφος - Πάυλος Ζάννης, 22:30

Έρωτας, χρήμα, έρωτας

L'amour, l'argent, l'amour

του Φίλιπ Γκρόνινγκ (Γερμανία, 2000)

Ένα road-movie, μια ιστορία αγάπης. Μια ταινία για την ψυχρότητα των αυτόματων πωλητών, την ψυχρότητα της πορνείας, την ψυχρότητα της αγάπης που αναζητά τη θαλπωρή. Βασικά, πρόκειται για ένα παραμύθι: πώς μπορούν δύο παιδιά να επιβιώσουν μες στο χειμώνα;

Κυρίως Πρόγραμμα - Cine Προβλήτα 2, 23:00

Juliette Binoche

Η ηθοποιός Juliette Binoche μιλάει για τη συνεργασία της με τον Michael Haneke

Ο Michael Haneke είναι ένα από τα πρόσωπα που προβλήθηκαν από τους Νέους Ορίζοντες προτού γνωρίσουν παγκόσμια αναγνώριση. Στον Άγνωστο κώδικα (*Code Inconnu*) αποφεύγοντας την συνηθισμένη δομή κινηματογραφικής αφήγησης προσπαθεί ν' απαντήσει σ' ερωτήματα όπως: "Αναπαριστάται η πραγματικότητα; Είναι αλήθεια το σύνολο όσων βλέπουμε και ακούμε; Οι απαντήσεις είναι από μόνες τους ψέμματα; Οι ερωτήσεις είναι απαντήσεις;"

Η Juliette Binoche επικοινωνήσει με τον σκηνοθέτη του οποίου τη δουλειά λάτρευε από καιρό για να του ζητήσει να της γράψει έναν ρόλο: "Ειδικά η Έβδομη Ηπειρος μου έδωσε την όρεξη να δουλέψω με τον Michael Haneke. Ο κινηματογράφος του είναι ένας κινηματογράφος της σκέψης, κάτι που δεν το συναντούμε πολύ συχνά. Ο Χάνεκε αρθρώνει πολύ καλά τον προβληματισμό και τη συγκίνηση. Το κάθε πλάνο του έχει ένα νόημα και, στην ταινία αυτή συγκεκριμένα, το νόημα ολοκληρώνεται μέσα στον χρόνο. Συνάντησα τον Μίκαελ στο Λονδίνο, όπου έπαιζα στο θέατρο, συζητήσαμε· αλλά στη συνάντησή μας δεν τον κατα-

«Ποτέ δεν ένιωσα διαστροφικό τον τρόπο που με χρησιμοποίησε. Ήταν ειρων, πεισιμστής, είχε πολύ χιούμορ αλλά δεν έχει τάσεις διαστροφής.»

του χαρακτήρα, δεν υπήρχε η συνηθισμένη εξέλιξη—μια αρχή, μια μέση, ένα τέλος—με την οποία οι ηθοποιοί αισθάνονται ασφάλεια. Στο ξεκίνημα, λόγω της διαδοχής των απομονωμένων σκηνών, είχα δυσκολία να πιάσω το νόημά τους. Το ότι έγινα μέλος της ομάδας ήταν αυτό που με κράτησε.

Γνώριζα πάνω κάτω πως μου έγραφε έναν ρόλο ηθοποιού και αυτό δεν με πείραζε. Είχα ήδη παίξει την ηθοποιό. Δίνει μια πολύ προσωπική εκδοχή της σχετικά σαδιστικής συμπεριφοράς του σκηνοθέτη στον ηθοποιό και του παιχνιδιού κατάκτησης μεταξύ των ηθοποιών. Αυτά τα πράγματα, βέβαια, έχουν ειπωθεί κι άλλες φορές, χωρίς όμως να τους έχει δοθεί η ανάλογη έμφαση. Ο Μίκαελ μας «μεταφέρει» στους εαυτούς μας, μας επιτρέπει να δούμε πράγματα τα οποία δεν βλέπουμε. Έχω διάθεση να υποστηρίξω αυτό το είδος κινηματογράφου, αλλά ποτέ μου δεν ένιωσα αποστασιοποιημένη, ακόμη κι όταν κάνω ταινίες εμπορικές. Μου αρέσει επίσης πολύ ο Κιαροστάμι. Θα έκανα ευχαρίστως μια ταινία μαζί του. Σε κάθε περίπτωση, το να εκφράζω τις επιθυμίες μου δεν με φόβισε ποτέ. Βρίσκω καλό να τις πω. Αν αυτές πραγματοποιούνται ή όχι, είναι μια άλλη ιστορία."

Επιμέλεια: Χρήστος Καλλιόπης

Η γερμανίδα Esther Gronenborn στην πρώτη της ταινία προσεγγίζει την νεανική βία. Η νέα σκηνοθετίδα προέρχεται από τον χώρο του ντοκιμαντέρ και των μουσικών βίντεο. Αφορμή της ταινίας *Alaska.de* είναι ένα video-clip το οποίο γύριζε σε εργατική συνοικία του πρώην Ανατολικού Βερολίνου. Η αρχική της ιδέα ήταν να γυρίσει ένα ντοκιμαντέρ γύρω από το θέμα αυτό, γι' αυτό και η ταινία της κινείται σε ντοκιμαντερίστικούς ρυθμούς, αλλά και σε βιντεοκλιπίστικους, αφού —όπως παραδέχτηκε— επηρεάζεται αναπόφευκτα από το είδος αυτό, λόγω της μεγάλης της προϋπηρεσίας στο χώρο του βιντεοκλίπ.

Esther

Gronenborn

Από το μουσικό βίντεο και το ντοκιμαντέρ στη μυθοπλασία

Πώς γεννήθηκε η ιδέα της ταινίας *Alaska.de*;

Επηρεάστηκα από μουσικό βίντεο που έκανα για ένα τραγούδι hip-hop με θέμα τη βία στα σχολεία. Έκανα γυρίσματα με ανθρώπους στους δρόμους. Γνώρισα δύο συμφορίες νεαρών, έφτιαξα ένα κλιπ μαζί τους και στην συνέχεια γίναμε φίλοι. Έτσι μου ήρθε η ιδέα να κάνω μια ταινία γι' αυτά τα παιδιά. Μερικοί εμφανίζονται και στην ταινία όπως συνέβη με τον ένα από τους πρωταγωνιστές.

Πώς επιλέξατε τον τίτλο *Alaska.de*;

Στην περιοχή που έγιναν τα γυρίσματα υπάρχει ένας πετρελαιοαγωγός, όπως στην Αλάσκα. Ωστόσο στους διαλόγους λέει ο ένας φίλος στον άλλο: "όταν χαθείς θα μπορείς πάντα να βρεις τον δρόμο σου ακολουθώντας τον αγωγό, όπως στην Αλάσκα". Επίσης ο τίτλος υπονοεί την ψυχρότητα μεταξύ των ανθρώπων η οποία υπάρχει στις γειτονιές εργατικών συνοικιών.

Πόσο δύσκολο ήταν να καταφέρετε την πρώτη σας ταινία;

Με βοήθησε η εμπειρία μου στο χώρο του ντοκιμαντέρ και των video-clip. Φυσικά είναι διαφορετικό το να κάνεις μια μεγάλου μήκους ταινία. Το πιο δύσκολο πράγμα νομίζω ήταν πως ήθελα να είναι πολύ αυθεντικό και πολύ κοντά στους ανθρώπους που παίζουν στην ταινία. Έπρεπε να αλλαχτούν διάφορα πράγματα. Για παράδειγμα μερικές φορές κάναμε close-ups πριν πάρουμε τα ίδια πλάνα από απόσταση. Ο ήχος ήταν ένα πρόβλημα επειδή για να κάνω το αποτέλεσμα να φαίνεται πιο φυσικό άφηνα τους ηθοποιούς να μιλούν αρκετά, έτσι μερικές φορές ο τρόπος των γυρισμάτων θύμιζε ντοκιμαντέρ.

Πώς κάνατε την έρευνα για το θέμα της βίας στα σχολεία;

Έκανα casting στους δρόμους και δημιούργησα αρκετές επαφές στη περιοχή. Πήγα σε κλαμπ νέων, μίλησα σε κοινωνικούς λειτουργούς, εργάτες των δρόμων. Περισσότερο το περιεχόμενο της ταινίας ερχόταν από τα παιδιά με τα οποία δουλέψαμε στην ταινία. Το πως ο χαρακτήρας του πρωταγωνιστή Μίχα αναπτύσσεται είναι μια πιθανή περίπτωση αγωγής παιδιού σε αυτές τις περιοχές. Τους επηρεάζει πολύ το γεγονός ότι ζουν με τον ένα από τους δύο γονιούς τους. Δεν υπάρχουν πολλές δυνατότητες για τους νέους απλά προσπαθούν να ζήσουν με αυτά που βρίσκουν και αυτό προκαλεί την εγκληματικότητα. Για παράδειγμα όλο το περιστατικό της τυχαίας δολοφονίας που συμβαίνει στην ταινία είναι κάτι που συμβαίνει μια φορά τη βδομάδα στο Βερολίνο. Το επίπεδο επιθετικότητας είναι πολύ ψηλό. Και αυτό προσπαθώ να εκφράσω στην ταινία. Κάποιοι σαν τον Μίχα είναι συνέχεια στα όρια. Με κάποιο τρόπο πάντα μπορείς να τον φανταστείς να παίρνει τις λάθος αποφάσεις. Είναι ένας πολύ ρεαλιστικός χαρακτήρας τον οποίο συναντούμε συχνά σε αυτές τις περιοχές.

Ποιές δυσκολίες συναντήσατε δουλεύοντας με ερασιτέχνες ηθοποιούς;

Τους άφησα να μάθουν τους διαλόγους τους και να τους επαναλαμβάνουν πολλές φορές. Πολλά πράγματα έγιναν στο διάστημα της προετοιμασίας. Πριν από τα γυρίσματα κάναμε πολλούς αυτοσχεδιασμούς. Προσπάθησα να τους λυγίσω συναισθηματικά, για να έχουν αρκετές συγκινήσεις και πρότυπα να χρησιμοποιήσουν στη διάρκεια των γυρισμάτων. Μου πήρε τουλάχιστον ένα χρόνο για να τους βρώ και να δουλέψω μαζί τους.

Πόσο ευχαριστημένη είστε με το αποτέλεσμα που πετύχατε, θα θέλατε να έχετε κάνει μερικά πράγματα διαφορετικά;

Είμαι ικανοποιημένη για το ότι είναι αυθεντική η ταινία και αυτό ήθελα. Είναι πολύ κοντά στην πραγματικότητα αυτών των ανθρώπων. Νομίζω πως όλοι όσοι κάνουν ταινίες βλέπουν πράγματα τα οποία θέλουν να αλλάξουν στη συνέχεια. Εξάλλου ήταν μια ταινία με πολύ χαμηλό προϋπολογισμό.

Μπορείτε να μας μιλήσετε για τον συνδυασμό του φιλμ με το βίντεο που κάνετε, ο οποίος συνήθως έχει σαν αποτέλεσμα την αλλοίωση των χρωμάτων;

Δεν χρησιμοποιώ ψηφιακό βίντεο αλλά VHS, όλη η ταινία είναι γυρισμένη στα 16 mm και σε VHS· στη συνέχεια μετράστηκε σε ψηφιακή μορφή και στο τέλος σε 35 mm. Κάναμε τεστ της ψηφιακής κάμερας και της VHS και είχα το αίσθημα πως το VHS λόγω της παλαιότητας του έχει ένα πιο θερμό αποτέλεσμα, η εικόνα είναι περισσότερο αλλοιωμένη. Η κάμερα DV κάνει την εικόνα πολύ καθαρή. Έτσι χρησιμοποιήσαμε VHS, ταιριάζει καλύτερα με το αποτέλεσμα των 16 mm. Τα μετράσαμε όλα σε ψηφιακή μορφή για να μπορέσουμε να επηρεάσουμε τα χρώματα. Η δυνατότητα της ψηφιακής επεξεργασίας μας έδωσε αρκετή ελευθερία στη διάρκεια των γυρισμάτων. Χρησιμοποιούσαμε μια μικρή 16άρα μηχανή δεν είχαμε πολύ φως επειδή θέλαμε αρκετή ελευθερία για τους ηθοποιούς. Όταν έκανα το μοντάζ αποφάσισα να χρησιμοποιή-

σω σε πολύ λίγα μέρη VHS. Μονάχα σε κάποιες στιγμές κλειδιά, βασικά στις σκηνές βίας. Στη περίπτωση του φόνου για παράδειγμα βλέπεις ξαφνικά εικόνες που τις γνωρίζεις από την τηλεόραση και ήθελα να το κάνω αυτό ξεκάθαρα.

Αισθητικά επεμβαίνετε στην ταινία αλλάζοντας την ροή της κίνησης σε αναφορά με τον χρόνο.

Δεν ήθελα απλά να δείξω την πραγματικότητα, επέλεξα να κάνω μια εξπρεσιονιστική ταινία. Προσπάθησα με τεχνικές επεμβάσεις να εκφράσω τα εσωτερικά αισθήματα των χαρακτήρων. Νομίζω πως το *Alaska.de* εστιάζει το ενδιαφέρον του στον εσωτερικό κόσμο των παιδιών.

Δεν νομίζετε πως μια ταινία για την παιδική βία με φόνους και καυγάδες επηρεάζει τον νέο θεατή αρνητικά;

Πιστεύω πως θα τους επηρεάσει με καλό τρόπο. Ήμουν πολύ προσεκτική με τις σκηνές βίας. Γύρισα την ταινία με τρόπο ώστε να μπορείς να την δεις χωρίς να κλείσεις τα μάτια σου. Προσπάθησα να εκφράσω μονάχα τα απαραίτητα πράγματα. Στις αμερικάνικες ταινίες όταν βλέπεις τη βία μένεις απάθης. Στη δική μου την περίπτωση δεν υπάρχει αυτή η απάθεια. Η βία είναι πάντα κάτι κακό. Αυτό που βλέπει ο θεατής στο *Alaska.de* είναι ότι η ζωή έχει να κάνει με τις αποφάσεις μας. Μπορείς να έρχεσαι από ένα κακό περιβάλλον όπως αυτά τα παιδιά (ο Μίχα, ο Έντυ και η Σαμπίνε) αλλά πάντα εξαρτάται από εσένα ν' αποφασίσεις πού θα πάς. Πιστεύω πως η ταινία επηρεάζει περισσότερο με καλό τρόπο. Επίσης αν την συγκρίνεις με την πραγματική κατάσταση και με τα πράγματα που βίωσα καθώς έκανα την έρευνα δεν είναι πολύ σκληρές οι εικόνες που χρησιμοποιώ. Απλά εκθέτω τα απαραίτητα για να δοθεί στο κοινό μια ιδέα της κατάστασης.

Παρατηρείται μια άνθιση του Γερμανικού κινηματογράφου. Ποια είναι η γνώμη σας;

Νομίζω πως πνέει αυτή τη στιγμή ένας φρέσκος άνεμος. Αυτό το παρατηρώ και σε συνάδελους μου που κάνουν ταινίες οι οποίες δεν προβάλλονται διεθνώς. Υπάρχει κάτι καινούριο και πιστεύω πως θα έρθουν πιο ενδιαφέροντα πράγματα από τη Γερμανία. Δύσκολο να εξηγηθεί. Υπήρχε από την εποχή της δεκαετίας του '70, από τον Φασμπίντερ και τον Βέντερς ένα πολύ σημαντικό έργο για τον παγκόσμιο κινηματογράφο. Νομίζω πως ο κόσμος πρέπει να φύγει μακριά από αυτές τις επιρροές του '70 και να δοκιμάσει άλλα πράγματα. Τελευταία γίνεται μια επιστροφή στην ποιότητα αυτής της περιόδου από διαφορετικούς σκηνοθέτες. Νομίζω πως υπήρχε μια περίοδος που όλοι σχεδόν δοκίμαζαν να είναι πολύ εμπορικοί κι αυτή η εποχή πέρασε.

“Γύρισα την ταινία με τρόπο ώστε να μπορείς να την δείς χωρίς να κλείσεις τα μάτια σου. Προσπάθησα να εκφράσω μονάχα τα απαραίτητα πράγματα.”

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόσης

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 15

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

Μουσική. Νوستαλγία για την εγκαταλελειμμένη γη. Μουσική της εξορίας, της απόστασης, πατρίδες που χάθηκαν μετά από σφαγές, μετά από ξεριζωμό.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Yervant Gianikian Angela Ricci Lucchi

Η συσσώρευση των εικόνων που απεικονίζουν την ανθρώπινη και οικολογική καταστροφή στην πρώην Γιουγκοσλαβία μας προέτρεψε να ψάξουμε για ενδείξεις ύπαρξης των βασικών αξιών, που πλέον δεν μπορούσαν να υπάρξουν. Καταγραφές "της ζωής όπως αυτή είναι". Υλικό για μια ταινία που να υμνεί την ζωή και να κατακρίνει την σύγκρουση και τον διχασμό. Η Ιστορία ιδωμένη από μια ιδιωτική, πιο προσωπική οπτική γωνία, ιστορία με το "Ι" μικρό, η οποία να ξεκινά από τα κάτω, από τις λεπτομέρειες. Οι δεκαετίες του 20, του 30, του 40. Μια αναλυτική εργασία, βασισμένη σε μορφές καταγραφής που πλέον δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, οι οποίες πλέον δεν μπορούν να προβληθούν -να κάνουμε άφθαρτες από τον χρόνο, αναμνήσεις που διαφυλάχθηκαν στις εικόνες που βρήκαμε: ταινίες που γυρίστηκαν από ερασιτέχνες, από ταξιδιώτες, από στρατιώτες των Ναζί στα Βαλκάνια.

1940. Οπλισμένος με μια μικρή κάμερα ένας στρατιώτης των Ναζί καταγράφει την κατάληψη και την κατοχή της Γιουγκοσλαβίας. Το πλήθος σιωπηλά παρατηρεί. Μετά την δουλειά, στρατιώτες κάνουν ηλιοθεραπεία στην ακρογιαλιά δίπλα στα τεθωρακισμένα. Λήψεις από αέρα μίας πόλης μετά τον βομβαρδισμό. Πανοραμικές λήψεις μίας πόλης στο έδαφος κατεδαφισμένης, γέφυρες στον Δούναβη κατεστραμμένες.

Ο Δούναβης. Τα χρόνια του μεσοπολέμου. Από τον Μέλανα Δρυμό στην Μαύρη Θάλασσα. Ποταμός της Ευτυχίας για τους Σκύθες.

Καρναβάλι. Συμβολισμοί των μασκών, των στόχων. Μορφές του Γερμανικού Εξπρεσιονισμού.

Διαπλέοντας τον ποταμό προς τα πάνω, κοιτάζοντας τα τοπία και τα κτήρια όπως ήταν πριν την ερήμωση.

Εικόνες από πόλεις, δρόμους, πλατείες, κτήρια, συντριβάνια, πάρκα, εκκλησίες, μινιέρδες, τζαμιά. Άνθρωποι από τον Δούναβη: πλήθη, κυνηγοί, γυναίκες με βέλο. Τρύγοι, μεθυσμένοι, παιχνίδια με το νερό, λουόμενοι. Διαφορετικοί λαοί ανάμεικτοι. Ο κεντρικός Δούναβης, η Σλαβική, η Ουγγρική, η Λατινική, η Εβραϊκή, η Μουσουλμανική Ευρώπη.

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

Βαλκανική απογραφή Inventario Balkaniko

των Yervant Gianikian, Angela Ricci Lucchi (Ιταλία 2000)

Εικόνες του παρελθόντος από τα Βαλκάνια. Ο Δούναβης και το Βελιγράδι. Η εισβολή των Ναζί στην Γιουγκοσλαβία. Μικρές ιστορίες στο περιθώριο της Ιστορίας. Τα πρόσωπα και ο τόπος...

Προϊόν της συνεργασίας του Yervant Gianikian και της Angela Ricci Lucchi, η ταινία επιχειρεί μια περιπλάνηση στο ιστορικό παρελθόν της Βαλκανικής Χερσονήσου. Αφορμή γι' αυτό το ταξίδι στον χρόνο και στον χώρο είναι οι πρόσφατοι νατοϊκοί βομβαρδισμοί στην Γιουγκοσλαβία. Χρησιμοποιώντας υλικό από παλιές ταινίες γυρισμένες από ερασιτέχνες κινηματογραφιστές, από περιηγητές ή από Γερμανούς στρατιωτικούς, οι σκηνοθέτες επιχειρούν να ανασυνθέσουν την εικόνα του ιστορικού παρελθόντος -όχι μέσα από την παρουσίαση των "μεγάλων" γεγονότων-, αλλά από μέσα τις μικρές ψηφίδες της καθημερινότητας, από τις "ανύποπτες" και χωρίς "πρόθεση" καταγραφές της. Έχοντας ένα αξιολόγο παρελθόν στον χώρο του μη-αφηγηματικού κινηματογράφου, ο Yervant Gianikian και η Angela Ricci Lucchi, διαχειρίζονται "παλιές" εικόνες, χρησιμοποιώντας τεχνικές όπως ο επιχρωματισμός, η αργή κίνηση ή η μεγέθυνση περιοχών του πλάνου. Απώτερος σκοπός: Μέσα από την ειδική επεξεργασία της εικόνας να αποκαλυφθεί άλλοτε ο κρυμμένος λυρισμός της εικόνας, και άλλοτε η παρουσία του Λόγου της Εξουσίας. Στην παραγωγή συναντάμε το Φεστιβάλ της Βενετίας (Biennale di Venezia, Settore Cinema) η δε πρεμιέρα της ταινίας έγινε στο Φεστιβάλ του Locarno.

Δ.Μ.

Δευτέρα 13, Cine Provilita 1, 20:00

ΠΡΟΒΛΗΤΑ Α / PROVILITA (PIER) Α

1. Είσοδος πεζών
2. ΑΠΟΘΗΚΗ 1
Σινε Προβλίτα 1, Σινε Προβλίτα 2
Δημοσιογραφικές προβολές
Εκδοτήρια εισιτηρίων
3. ΑΠΟΘΗΚΗ Α
Διακίνηση ταινιών
Αίθουσα προβολής Video
4. ΑΠΟΘΗΚΗ Δ
Σινε Προβλίτα 3, Σινε Προβλίτα 4
Εκθέσεις
Εκδοτήρια εισιτηρίων
5. ΑΠΟΘΗΚΗ Γ
Διοίκηση / Διευθυντής
Γραφείο Νέων Οριζώντων
Συντονισμός Διεθνούς Προγράμματος & Ξένος Τύπος
Ελληνικό Πρόγραμμα
Γραφείο Τύπου / Αίθουσα Τύπου / Αίθουσα Συνεντεύξεων Τύπου
Πληροφορίες
Βιβλιοπωλείο
Περιήγηση εκθετών
Εστιατόριο - Καφέ - Μπαρ
6. ΑΠΟΘΗΚΗ Β
Φιλοξενία / Δημόσιες Σχέσεις
Εκθέσεις
7. ΟΛΥΜΠΙΟΝ & ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

1. Pedestrian entrance
2. WAREHOUSE 1
Cine Provilita 1, Cine Provilita 2
Press screenings
Ticket offices
3. WAREHOUSE A
Film traffic
Video room
4. WAREHOUSE D
Cine Provilita 3, Cine Provilita 4
Exhibitions
Ticket offices
5. WAREHOUSE C
Administration / Director
New Horizons
International Programme Coordination & Foreign Press
Greek Programme
Press Office / Press Room / Press Conference Hall
Information
Bookshop
Exhibitors' stands
Restaurant - Coffee Shop - Bar
6. WAREHOUSE B
Guest Service / Public Relations
Exhibitions
7. OLYMPION & PAVLOS ZANNAS CINEMAS

Το κοντσέρτο του ποντικού Kontsert dlya krysy

του Oleg Kovalov (Ρωσία, 1995)

Σχετικά άγνωστος στο ευρύ κοινό ο Daniil Kharms (ψευδώνυμο του Daniil Ivanovich Yuvachev,) γεννήθηκε 1905 και από νωρίς ασχολήθηκε με την λογοτεχνία, συμμετέχοντας στους κύκλους της ρώσικης πρωτοπορίας, τα πρώτα χρόνια μετά την μπολσεβίκικη επανάσταση. Παιδικές ιστορίες, αλλά και λογοτεχνία του παραλόγου (κυρίως ποίηση και μικρά διηγήματα), συγκροτούν το έργο του. Ο Daniil Kharms "εξαφανίστηκε" από το Σταλινικό καθεστώς, το 1942. Το έργο του για χρόνια κυκλοφορούσε σε samizdat (παράνομες εκδόσεις) και σε μορφή χειρογράφων. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της λογοτεχνίας του παραλόγου, μαζί με τους Nikolai Gogol, Franz Kafka, Bruno Schulz και Eugene Ionesco.

Χρησιμοποιώντας ταινίες επικαίρων από την περίοδο του Σταλινισμού και του Τρίτου Ράιχ, ο σκηνοθέτης επικεντρώνεται τόσο στο πρόσωπο του συγγραφέα, όσο και στην διάχυτη ατμόσφαιρα της εποχής. Μέσα από μία εξηρησιονιστική οπτική και αναπαράγοντας το ιδεολογικό και πολιτικό κλίμα της εποχής, μέσα από τις εικόνες των επικαίρων, ο Oleg Kovalov δημιουργεί ένα αποτέλεσμα κωμικοτραγικό, όπου η ειρωνεία συναντά στο βλέμμα του θεατή την κατάληξη. Τα πρόσωπα της ταινίας -μυστικοί πράκτορες της NKVD (οργάνωση που

Τοποθετημένη χρονικά λίγο πριν την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, την περίοδο της συμφωνίας Σοβιετικής Ένωσης και Ναζιστικής Γερμανίας, η αφήγηση επικεντρώνεται στην ζωή και το έργο του συγγραφέα Daniil Kharms.

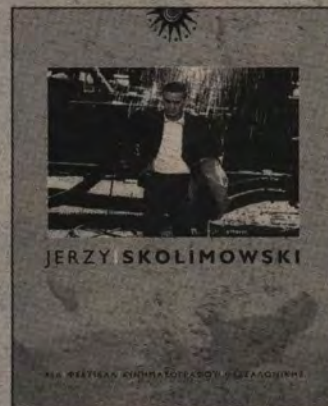
προηγήθηκε της KGB), πόρνες, διανοούμενοι και διεφθαρμένοι επίσημοι, αλλά και εικόνες τυπικές της εποχής -όπως των βομβαρδιστικών, των συγκρούσεων, ή του οπλισμένου πλήθους- απεικονίζουν τον διάχυτο παραλογισμό εκείνης της περιόδου, λίγο πριν η Ευρώπη παραδοθεί αμαχητί στον αφανισμό. Ο σκηνοθέτης της ταινίας Oleg Kovalov, πριν ασχοληθεί με την σκηνοθεσία, είχε ένα αρκετό σημαντικό παρελθόν στους κύκλους των ρώσων σινεφίλ. Οι διαλέξεις του για τον κινηματογράφο, στην Ταινιοθήκη του Λένινγκραντ, την περίοδο πριν την Περεστρόικα, θεωρούνται σημεία αναφοράς από τους κινηματογραφόφιλους.

Δ.Μ.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 17:30

Τιμή: 12.000 Δρχ.

Τιμή: 6.000 Δρχ.

Κρουσταλίοφ, τ' αμάξι μου! Khrustalyov mashinu!

του Alexei Guerman (Ρωσία-Γαλλία, 1998)

Το κέντρο της αφήγησης βρίσκεται ο Yuri Klenski: είναι χειρουργός σ' ένα νοσοκομείο της Μόσχας, στρατηγός του Κόκκινου Στρατού και επικεφαλής μιας μεγάλης οικογένειας. Η ζωή του τρικυμιώδης, γεμάτη εναλλαγές, καθώς ο χρόνος του μοιράζεται ανάμεσα στο νοσοκομείο, το σπίτι και τις ερωμένες του. Κάθε μία από αυτές τις δραστηριότητες του συνοδεύεται από μεγάλη κατανάλωση αλκοόλ. Όμως το μέλλον του κρύβει δυσάρεστες εκπλήξεις: στα χρόνια του σταλινισμού, ο λαμπρός στρατηγός του Κόκκινου Στρατού θα γίνει ένα ακόμα από τα πολλά θύματα μίας από τις συνήθειες εκστρατείες εκκαθαρίσεων των ιδεολογικών (ή άλλων) αντιπάλων του καθεστώτος. Η παραμονή του στα Γκούλαγκ (τα στρατόπεδα συγκέντρωσης) θα διακοπεί την εποχή που ο "Πατερούλης Στάλιν" είναι βαριά άρρωστος. Ο Yuri Klenski θα κληθεί εσπευσμένα από τα Γκούλαγκ για να προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες στον άρρωστο Στάλιν. 10 χρόνια μετά θα βρούμε τον ήρωα να διασχίζει την Ρωσία με ένα τραίνο επικεφαλής μίας συμμορίας που προσφέρει και πουλάει τα πάντα.

«Μια φαντασμαγορία»: η κριτική του Village Voice υπογραμμίζει κάτι από το μεγαλειώδες ύφος της ταινίας. Κινηματογραφώντας σε ασπρόμαυρο και καλύπτοντας μια χρονική περίοδο μεγαλύτερη της δεκαετίας, ο Alexei Guerman προσπαθεί να συλλάβει την ατμόσφαιρα μίας σκοτεινής περιόδου, ίσως της πιο επιβαρυντικής στην πρόσφατη ιστορία της Ρωσίας. Εικόνες του χιονισμένου τοπίου, η κλειστοφοβική αίσθηση που αναδύονται οι εσωτερικοί χώροι, ένα οπτικό ύφος που παραπέμπει σ' αυτό του Orson Welles, στην ταινία Υπέροχοι Άμπερσον, η ευρηματική χρήση του μονόπλανου, η κίνηση των ηθοποιών, κα-

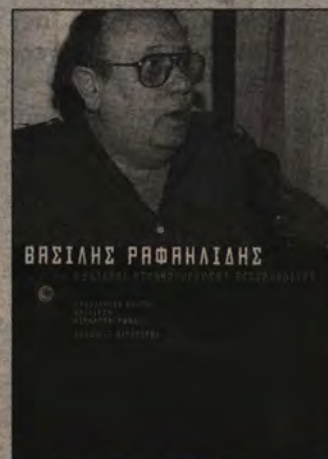

Ταινία που προβλήθηκε στο φεστιβάλ Καννών του 1998, η ταινία αυτή είναι η επιστροφή στον κινηματογράφο του Alexei Guerman, 16 χρόνια μετά από την επιτυχία της ταινίας Ο Φίλος μου Ιβάν Λασιόν (1982)

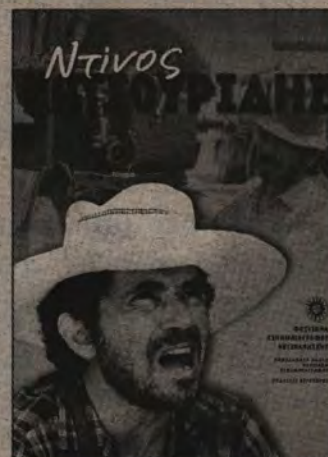
θώς μπαίνουν και βγαίνουν στο πλάνο, και τέλος η φιγούρα του ανοικονόμου πρωταγωνιστή της (στον ρόλο ο Yuti Tsurilo): όλα αυτά συνεισφέρουν αποφασιστικά στο τελικό αποτέλεσμα.

Δ.Μ.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 22:00

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Αγάπη / Liubov

του Valeri Todorovski (Ρωσία, 1991)

Με θέμα τις πολλές και διαφορετικές εκδοχές του Έρωτα, η ταινία έχει ως κεντρικούς ήρωες έφηβους που για πρώτη φορά στην ζωή τους πρόκειται να ερωτευθούν. Τέσσερα είναι τα κεντρικά πρόσωπα της αφήγησης: Ο Vadim που είναι ερωτευμένος με την Marina και των οποίων η σχέση πρόκειται να οδηγηθεί σε γάμο. Και ο Sasha που είναι ερωτευμένος με την Masha, μια κοπέλα εβραϊκής καταγωγής. Όμως η οικογένεια της Masha πρόκειται να μεταναστεύσει στο Ισραήλ, καθώς δέχεται, λόγω της καταγωγής τους, απειλητικά τηλεφωνήματα. Έτσι ο Sasha σε μία απεγνωσμένη προσπάθεια να αποτρέψει την αναχώρηση της αγαπημένης του, προσπαθεί να ανακαλύψει ποιος κρύβεται πίσω από τις απειλές...

Δ.Μ.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 15:00

**Caffè
Vescovi®**

DAL 1927

**Vescovi,
il caffè è
un'arte**
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΓΕΩ.ΝΙΚΗ 1, ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 249.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ORDINO
www.ordino.gr

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΡΧΑΙΩΝ BYZANTINΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Το Μουσείο Αρχαίων Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μουσικών Οργάνων ιδρύθηκε το 1997 για να φιλοξενήσει 200 και πλέον όργανα τα οποία υπήρξαν ανάμεσα στο 2800 π.Χ μέχρι τις αρχές του αιώνα μας.

Η αρχιτεκτονική του χώρου, ο διάκοσμος, τα μουσικά όργανα δημιουργούν μια μοναδική ατμόσφαιρα και προδιαθέτουν τον επισκέπτη να αποδράσει στον κόσμο της Αρχαίας Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Μουσικής 5000 ετών.

Παράλληλα οι χώροι του Μουσείου, το φουαζέ και το αμφιθέατρο μπορούν να φιλοξενήσουν μουσικές εκδηλώσεις, φεστιβάλ, εκδηλώσεις τέχνης, σεμινάρια, συνέδρια, κοκτέϊλς και φιλικές συναντήσεις.

MUSEUM OF ANCIENT GREEK BYZANTINE AND POST BYZANTINE MUSICAL INSTRUMENTS

The Museum of Ancient Greek, Byzantine and Post Byzantine Musical Instruments was established in 1997, in order to give home to over 200 musical instruments, dating from 2800 B.C. until the early 20th century.

The architecture of the halls, the decor, the musical instruments create a unique atmosphere, urging visitors to escape into the 5000 year-old world of Ancient Greek and Post Byzantine Music.

The Museum's halls, foyer and amphitheatre may also be used for music events, festivals, art meetings, seminars, congresses, cocktail parties and friendly gatherings.

ΟΜΙΛΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατούνη 12-14, 546 25 Θεσσαλονίκη Τηλ. 031 555 263-5
Ωρες λειτουργίας: Καθημερινά 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Δευτέρα 9:00 - 15:00

PIRAEUS BANK GROUP

12-14, Katouni Str. 546 25 Thessaloniki Tel. 031 555 263-5
Running hours: Daily 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Monday 9:00 - 15:00

FOUNTAIN®

Ηλεκτρικές συσκευές ζεστών ροφημάτων
κατάλληλες για:

- γραφεία
- ινστιτούτα αισθητικής
- κομμωτήρια
- τουριστικά γραφεία
- κυλικεία
- εμπορικά καταστήματα
- νοσοκομεία

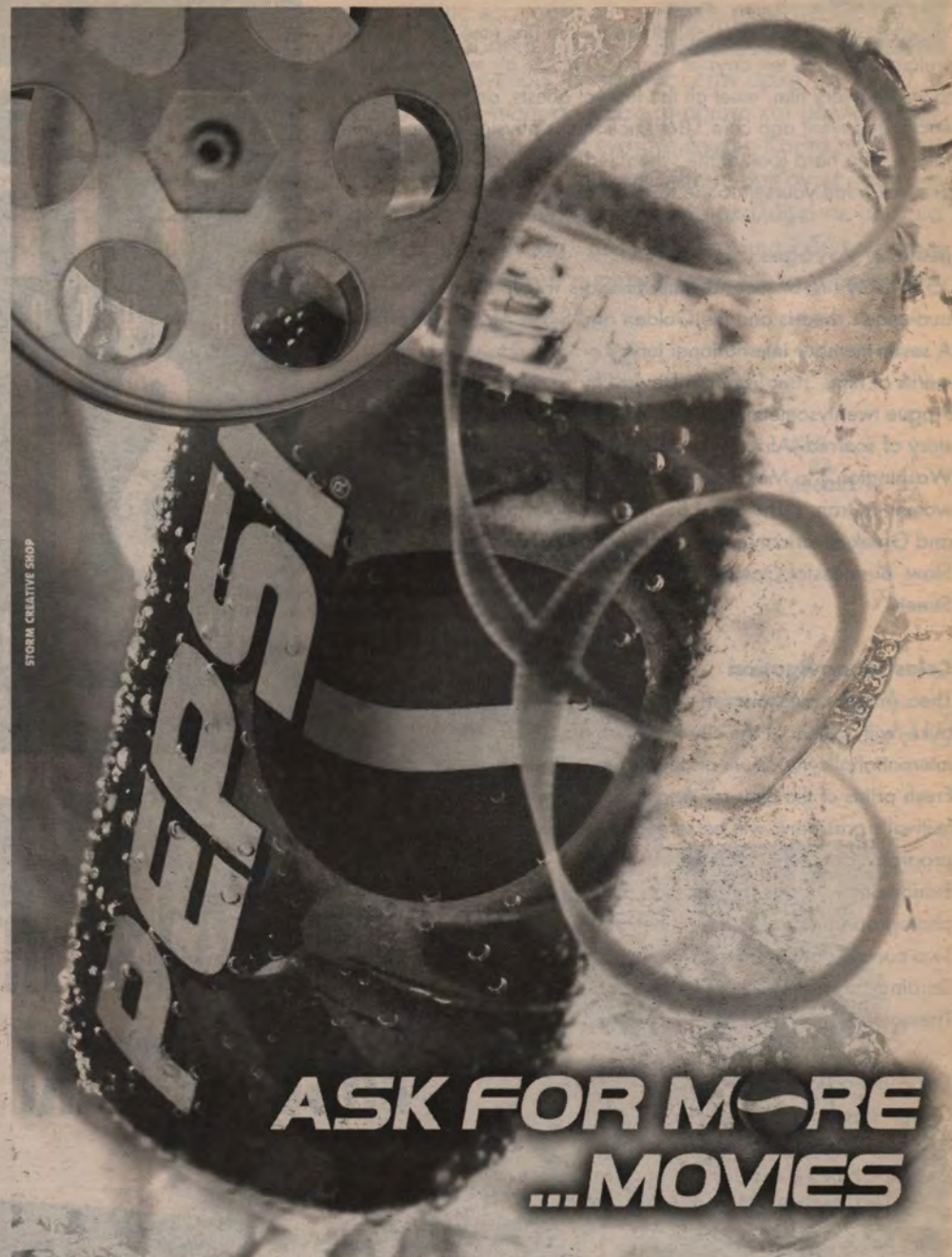
28 διαφορετικές
υπέροχες γεύσεις
(προϊόντα ειδικά παρασκευασμένα
από την NESTLE)

- Ποικιλία
- Ποιότητα
- Ταχύτητα
- Καθαριότητα
- Οικονομία

■ Παράδοση και τροφοδοσία στο χώρο σας
■ Ταχύτατο και πλήρες σερβίς

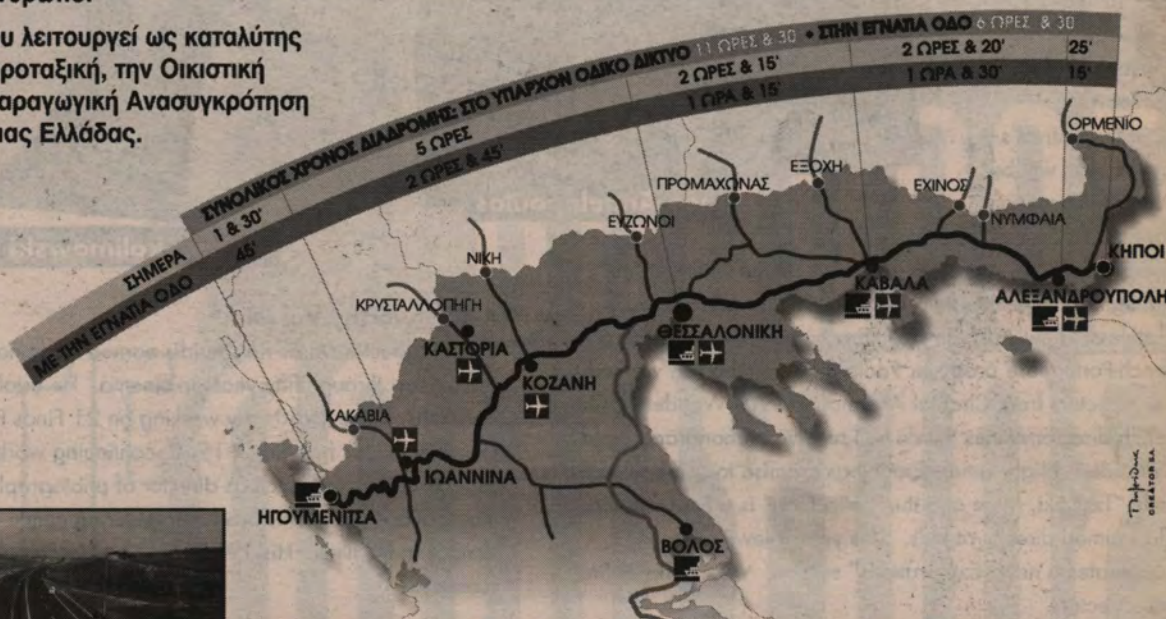
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΠΑΪΚΟΥ 2, Τ.Κ. 546 25, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 508 114, FAX: 508 115

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και ασφαλώς
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.
- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

Πυλαία - Κήποι
Κόμβος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβένι)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	121 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ (92 χλμ παραδόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Αύγουστο του 2000)	200 χλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	265 χλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	94 χλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 χλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2000	

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

As any cinema-lover knows, festival films are not just about tricky angles and fancy edits. They usually also tackle at least one of the deadly sins. The cinematic soul-searching continues in this bewitching port city.

Good Cop & Bad

Don't miss special guest Harvey Keitel's one and only meeting with the press/public at 11am in Warehouse D.

Soul Rebel

Scolding the press for its cynicism regarding his dual role as fest prez and tribute-holder, Theo Angelopoulos noted that Greece, like other countries, should be able to have a retrospective of his work. George Lucas has nothing on the Greek director who's also working on a trilogy. The first film (inspired by Tonino Guerra) spans from 1919 to post-Civil War Greece. The former USSR will be the site for his second film, set from the 1950s to early 1970s. Diaspora Greeks will delight in the Toronto and New York settings of his third story (spanning 1972 to the present). In a time when Greece is making itself sick over identity cards, he noted that ancient stories inspire him and that true identity ("our mother's language") can never be severed from the self. His first film, "The Travelling Players", contains his first love, gaze and discovery of both cinema and inner Greece.

Orgiastic Humour

"I just wanted to make people laugh," confessed director Nikos Zaptinas of his "In Good Company". He and his cast expressed pride at their accomplishment and optimism at the climate in Greece for such projects. The film has a lot in common with two other bouncy local efforts to "talk about sex, baby" showing today: "Vices of Women" and "Female Company." A more contemplative item on the Greek menu is "2000+1 Shots", about 8 Millennium moments (with English subtitles).

Guilt-free

Total liberty was a prerequisite for Ilan Duran Cohen's "Confusion of Genders". He and charismatic actor Vincent Martinez explained that a lot of conversation preceded the competition film. Cohen- who is also a novelist - explained that he avoids "the angry director" approach on the set. Martinez described his film character as "trapped between the four walls of love, a bit crazy and a megalomaniac."

Unspoiled Beauty

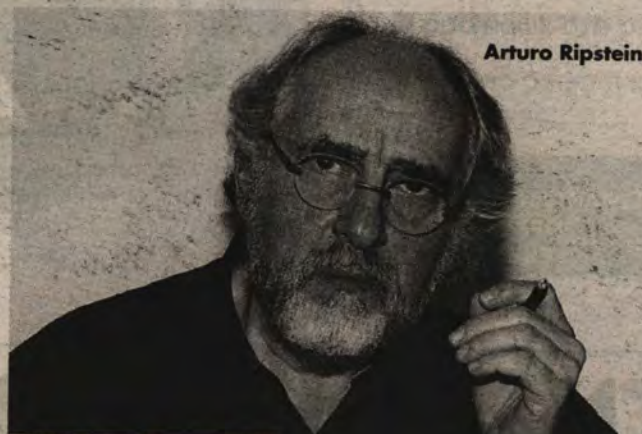
Yesterday a down-to-earth Eleni Karaindrou talked about her art and her upcoming piano concert (Nov. 16 and 17) of work she composed for Angelopoulos' films. The concert will include a piece for "The Suspended Step of the Stork," composed for the director in 1993 - only performed in its entirety once. Before each film is shot, Karaindrou presents Angelopoulos with music that he may or may not use. "It's never a waste of time," she said. She's inspired by "all that is beautiful in the world" and appreciative of the city of Thessaloniki and the festival. It was Manos Hadzidakis who banned the word "serious" from her musical vocabulary.

High on Cash

"In our society, the most common drug is money," feels Viennese Gotz Spielman, director of "The Stranger" (about a taxi driver and a Mexican drug-smuggler). In talking about drugs in his film, the director avoided moralizing as well as drug glorification. Experimentation is alive and well in Austrian film, where state financing uses artistic criteria.

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ SHOT 41ST THESSALONIKI FILM FESTIVAL MONDAY 13 NOVEMBER 2000 • N. 77

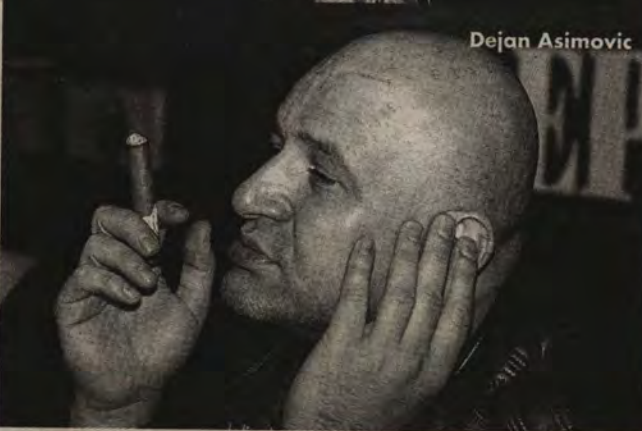
Sinfully Good Cinema at Thessaloniki

Arturo Ripstein

Eleni Karaindrou

Dejan Asimovic

Wilderness Training

Though her film's about East Berlin youths, Ether Gronenbrog got the title for "alaska.de" from a pipeline in the Northern American State that orients travelers. Her characters (all amateurs) cling to utility pipes when looking for a way home.

Civilised Lechery

Sample the festival Wine Collection daily in Warehouse C.

Hell on Earth

At 12.45 the director of "Dead End Streets" will speak about the documentary-like film about a Kurdish man's effort to find his brother. "We're living like dogs," say the men living in makeshift Athens street housing, after fleeing bombed villages.

Only Adultery

One not-to-miss festival film is Liv Ullman's "Faithless". Ingmar Bergman wrote the script, in which a fictional character appears to the screenwriter and relates her story of a destructive affair, in a creative monologue.

Real Obsessions

The makers of two Greek documentaries, "Mediterranean Stories" (tracing oil, bread and wine across the Mediterranean) and "I Like Hearts Like Mine" (about "rembetiko" music talent Markos Vamvakaris) speak at 10am and 1.25pm.

Adam and Eve

Thanassis Antoniou wouldn't say who killed Eve, but he did explain that his film is a mountainous metaphor (shot in Karpenisi) about the system that imprisons all of us. It turns out this rare Greek experiment in B-movie stylization is also a thickly-veiled feminist critique. "It's about a man who traps women in order to procreate," explained the director. Yes, you are allowed to laugh, as you watch its wacko hunter try to trap savvy women.

Criminal Offenses

The passion behind the production of the Croatian "Is it Clear, My Friend" was more than apparent in the presentation of the film by brother and sister producer/director team Tatjana and Dejan Acimovic. Persistence was the word, after six proposals to the Ministry of Culture. Eventually the project was only funded 26% by the government and relied on the generosity of friends like musician Goran Brežovic. The story uses a cramped prison microcosm for its social criticism. The chic team is already home promoting the soon-to-be-released film.

Crimes of the Fathers

Christian Petzold explained that "The State I'm In" - about a teenager on the run with her anarchist parents - is pure fiction, because the individual cells of these German groups don't have children. Though akin to heroes of Westerns and mafia movies, the parents in the film hassle their daughter like any parents. He imprisoned his actors for a week before the shoot, showing them movies and talking philosophy. The lucid film has many levels, not least of which is the director's comment on family life; people encase themselves in Saab and Mercedes cars in order to be safe from the world, he pointed out. Petzold's next project is about a techno DJ. "I'm a very very lonely person, with a very very lonely movie," explained the new father, referring to the lack of a united German filmmaking community.

No Heaven on Earth

Featured Mexican director Arturo Ripstein talks about his "The Ruin of Men" and "Such is Life" at noon.

Quote/unquote: "Humor doesn't always translate well - especially from the Greek language, which has so many games to play." - Nikos Zaptinas, director of "In Good Company".
"The blank white page is a realm of complete liberty." - Ilan Duran Cohen, director of "The Confusion of Genders"

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 77 ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΟΦΙΑ ΖΗΚΟΥ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΝΙΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΞΟΦΙΑΝΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΛΑΝΔΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΔΑΚΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΥΤΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΣΚΟΣ-ΕΝΤΥΧΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΩΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr

